

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 12

II Legislatura

Any 1984 (segon període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 14,
tinguda dijous 6 de desembre de 1984

Sessió Plenària núm. 15
Primera reunió,
tinguda dimarts 18 de desembre de 1984

SUMARI

Sessió Plenària núm. 14

*La sessió s'obre a un quart menys cinc minuts d'onze del matí. Atès el caràcter secret d'aquesta, no se'n fa la transcripció. El Ple tracta, com a únic punt de l'ordre del dia, del **Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats** i acorda una Resolució per la qual s'estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Srs. Marc-Aureli Vila i Comaposada i Juli Sanclimens i Genescà.*

La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí.

Sessió Plenària núm. 15

La sessió s'obre a un quart i mig de sis de la tarda.

El M. H. Sr. President recorda que no fa gaires dies es van escaure els aniversaris de l'aprovació de la Constitució espanyola, de la constitució provisional del primer Parlament de la Catalunya autònoma moderna i de la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides, i comunica el traspàs del senyor Lluís González i Salido, Síndic de Comptes, esdevingut avui (p. 416).

*El primer punt de l'ordre del dia és **Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost que proposa una redacció harmònica dels articles 6.4 i 7.5 de la Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Coope-***

ratives. Posat a votació el Dictamen, s'aprova per unanimitat (p. 416).

El segon punt és **Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu**. L'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances fa la presentació de la iniciativa del Govern (p. 417).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, retira l'esmena núm. 1, a l'article 3 (p. 419).

Posats a votació els **articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9**, s'aproven per unanimitat (p. 419).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 2, al punt 2 de l'article 10 (p. 419). El Diputat H. Sr. Folchi, del G. p. Popular, defensa l'esmena núm. 3, al mateix article (p. 420). En el torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 420). Posada a votació l'esmena núm. 2, es rebutja per 34 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció (p. 421). Posada a votació la **primera part de l'esmena núm. 3**, es rebutja per 8 vots a favor, 67 en contra i 34 abstencions (p. 421). Posada a votació la **segona part de l'esmena núm. 3**, s'aprova per 75 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 421). Posat a votació el **primer punt de l'article 10**, s'aprova per unanimitat (p. 421). Posat a votació el **segon punt** del mateix article, s'aprova per 67 vots a favor, 35 en contra i 8 abstencions (p. 421).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 4, al punt 1 de l'article 11 (p. 421). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 421). El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 5, al punt 3 de l'article 11 (p. 421). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Escudé (p. 422). El Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, defensa l'esmena núm. 6, al punt 3 de l'article 11 (p. 422). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Escudé (p. 423). El Diputat H. Sr. Folchi, del G. p. Popular, retira l'esmena núm. 7, al punt 4 de l'article 11 (p. 424). L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una **esmena transaccional** a l'esmena núm. 8 i a tres esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu (p. 424). Posada a votació l'esmena núm. 4, es rebutja per 33 vots a favor, 68 en contra i 7 abstencions (p. 424). Posada a votació l'esmena núm. 5, es rebutja per 35 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 424). Posada a votació l'esmena núm. 6, es rebutja per 39 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions (p. 424). Posada a votació l'esmena transaccional, s'aprova per unanimitat (p. 424). Posada a votació la resta de l'article 11, s'aprova per unanimitat (p. 424).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 9, al punt 1 de l'article 12 (p. 424). El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, diu que accepta l'esmena (p. 425). Posada a votació l'esmena, s'aprova per unanimitat (p. 425). Posat a votació l'article 12, s'aprova per unanimitat (p. 425).

Posats a votació els **articles 13, 14, 15, 16 i 17**, s'aproven per unanimitat (p. 425).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa les **esmenes núms. 10 i 11, a l'article 18** (p. 425). El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé en el torn en contra (p. 425). Posades a votació les dites esmenes, es rebutgen per 32 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 426). Posats a votació els **punts 1, 3 i 5 de l'article 18**, s'aproven per unanimitat (p. 426). Posats a votació els **punts 2 i 4**, s'aproven per 67 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 426).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 12, a l'article 19 (p. 426). Per a un torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 426). Posada a votació l'esmena, es rebutja per 31 vots a favor, 64 en contra i 6 abstencions (p. 427). Posats a votació els **punts 1, 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 19**, s'aproven per unanimitat (p. 427). Posat a votació el **punt 7**, s'aprova per 70 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions (p. 427).

Posat a votació l'article 20, s'aprova per unanimitat (p. 427).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, retira les **esmenes núms. 13 i 14, als articles 21 i 22** (p. 427). Posats a votació els **articles 21 i 22**, s'aproven per unanimitat (p. 427).

El Diputat H. Sr. Folchi, del G. p. Popular, defensa l'esmena núm. 15, al punt 1 de l'article 23 (p. 427). Per a un torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 427). Posada a votació l'esmena núm. 15, es rebutja per 8 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció (p. 428). Posat a votació el **punt 1 de l'article 23**, s'aprova per 96 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció (p. 428). Posats a votació els **punts 2 i 3**, s'aproven per unanimitat (p. 428).

Posats a votació els **articles 24 i 25**, s'aproven per unanimitat (p. 428).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 16, a l'article 26 (p. 428). El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, diu que accepta l'esmena (p. 428). Posada a votació l'esmena, s'aprova per unanimitat (p. 429). Posat a votació l'article 26, s'aprova per unanimitat (p. 429).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, defensa les **esmenes núms. 17, 56, 59 i 64** (p. 429). El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa les **esmenes núms. 18 i 20, 22, 25 i 26** (p. 429). Per a un torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 430). Posades a votació les **esmenes núms. 17 i 18**, es rebutgen per 34 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 430). Posat a votació l'article 27, s'aprova per 72 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció (p. 430).

Posat a votació l'article 28, s'aprova per 72 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció (p. 431).

L'H. Sr. Folchi, del G. p. Popular, defensa l'esmena núm. 23, a l'article 29 (p. 431). El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, diu que accepta l'esmena (p. 431). Posada a votació l'esmena, s'aprova per 72 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 431). Posat a votació l'article 29, s'aprova per 72 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció (p. 431).

Posat a votació l'article 30, s'aprova per 72 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció (p. 431).

Posats a votació els **articles 31 i 32 i les Disposicions finals primera, segona i tercera**, s'aproven per unanimitat (p. 431).

Posada a votació l'esmena núm. 26, a la **Disposició final quarta**, es rebutja per 36 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions (p. 431).

Posada a votació la **Disposició**, s'aprova per 68 vots a favor, 36 en contra i 5 abstencions (p. 431).

Hom retira l'esmena a la **Disposició final cinquena** (p. 432). Posada a votació la **Disposició**, s'aprova per unanimitat (p. 432).

Posada a votació la **Disposició transitòria primera**, s'aprova per unanimitat (p. 432).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, retira l'esmena a la **Disposició transitòria segona** (p. 432). Posada a votació l'esmena, s'aprova per unanimitat (p. 432).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena del seu Grup a la **Disposició transitòria tercera** (p. 432). El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa una esmena del seu Grup a aquesta mateixa Disposició (p. 432). Per a un torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 432). Posades a votació totes dues esmenes, es rebutgen per 31 vots a favor, 63 en contra i 8 abstencions (p. 432). Posada a votació la **Disposició transitòria tercera**, s'aprova per unanimitat (p. 432).

Posades a votació la **Disposició transitòria quarta i l'exposició de motius i els títols**, s'aproven per unanimitat (p. 432).

Per a l'explicació de vot prenen la paraula els Diputats I. Srs. Santiburcio, del G. Socialista (p. 432); Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 433); H. Srs. Espasa, del G. p. del PSUC (p. 434); Folchi, del G. p. Popular (p. 434), i I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 435).

La sessió se suspèn a les vuit i vuit minuts del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 14

La sessió s'obre a un quart menys cinc minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, i dels I. Srs. Secretaris Primer i Segon i la I. Sra. Secretària Tercera. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

En el moment d'obrir-se la sessió, al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament i de Política Territorial i Obres Públiques.

Ordre del dia

Punt únic: Debat i votació d'un Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (sessió secreta).

D'acord amb l'article 59 del Reglament del Parlament, aquesta

sessió té el caràcter de secreta i, d'acord amb l'article 60.3, només se'n publiquen els acords adoptats, els quals es transcriuen tot seguit.

El Ple del Parlament estudia el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels nous Diputats al Parlament de Catalunya i adopta la Resolució següent:

«D'acord amb la legislació vigent i les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pels I. Srs. Diputats d'acord amb l'article 4.2 del Reglament del Parlament, el Ple del Parlament, en compliment del que disposa l'article 7 del Reglament, estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Srs.

»Marc-Aureli Vila i Comaposada

»Juli Sanclimens i Genescà.»

(La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 15

La sessió s'obre a un quart i mig de sis de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

En el moment de començar la sessió, al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost que proposa una redacció harmònica dels articles 6.4 i 7.5 de la Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives.*

2. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.*

3. *Debat i votació de la Proposició no de Llei sobre l'observança del Reglament del Parlament.*

4. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Decret dels CEDIP.*

5. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Decret dels CEDIP.*

6. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Compliment del Pla d'urgència per al 1981 a Santa Coloma de Gramenet.*

7. *Preguntes a respondre oralment en el Ple.*

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

Il·lustres senyores Diputades i Il·lustres senyors Diputats, abans d'entrar en l'ordre del dia voldria recordar, ara, ja que en el seu dia no vaig poder fer-ho, que el dia 6 d'aquest mes es va escaure el sisè aniversari de l'aprovació de la Constitució espanyola vigent, i, sobretot, que l'inici de la vigència d'aquesta Constitució va posar fi a una interrupció, per una generació i mitja, del respecte a casa nostra, per part dels poders públics, dels drets dels homes i dels pobles.

En aquest sisè aniversari desitjo formular solemnement els vots més sincers i fervents perquè l'estructura política prevista per la Constitució sigui ben aviat completada —cosa no aconseguida encara—, en tots els seus aspectes, i especialment en els relatius a la nostra autonomia, sense descartar el seu perfeccionament i eixamplament, en el moment oportú, fins a donar plena satisfacció als anhels del poble de Catalunya. Aquesta Presidència no dubta que tots els membres d'aquesta Cambra treballaran en tot moment pel manteniment, defensa i potenciació dels principis de democràcia i autonomia —que és la democràcia de les col·lectivitats—, que inspiren el text el sisè aniversari del qual commemorem i que m'ha estat molt plaent de recordar.

Voldria recordar semblantment que aquests dies s'ha escaigut també l'aniversari de la constitució provisional del primer Parlament de la Catalunya autònoma moderna, després de dos-cents cinquanta-vuit anys de no disposar d'un òrgan re-

presentatiu de la sobirania del nostre poble.

I, com si tot això no fos prou, cal que rememorem també l'aniversari, escaigut el dia 10, de la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides, declaració que ha de guiar tots els nostres actes amb l'esperança —que ha de resultar enfortida pel nostre comportament—, que aquests drets siguin reconeguts plenament, no solament entre nosaltres sinó arreu del món, on tants milions de persones en són privats, fins i tot en les seves formes més elementals.

En tots aquests aniversaris refermem la nostra adhesió més ferma i decidida als principis de justícia, llibertat i fraternitat que voldríem veure regnar sempre i pertot arreu.

Després, Il·lustres membres de la Cambra, voldria dir-los i tinc el sentiment de comunicar-los que hi ha hagut avui el traspass del senyor Síndic de Comptes, Lluís González i Salido, elegit per aquest Ple del Parlament el dia 27 de juny de 1984. He comunicat ja el meu condol al Síndic Major, senyor Perulles, i li he pregat que fes present el nostre sentiment, que espero que és també el d'aquest Ple, a la família d'aquest Il·lustre membre de la Sindicatura de Comptes. Després —ni cal dir-ho—, ho faré directament i espero reflectir també els sentiments d'aquest Ple.

I ara, si els sembla, anem a passar ja a l'ordre del dia.

D'acord amb l'article 128.4 del Reglament, la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per a respondre oralment en el Ple i també el nom de qui les ha formulades ha estat distribuïda a les Il·lustres senyores Diputades i als Il·lustres senyors Diputats; per tant, espero que em rellevaran de l'obligació de repetir-la en veu alta.

**Proposta de redacció harmònica dels articles
6.4 i 7.5 de la Llei de Regulació del Funcionament
de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives**

Anuncio després, doncs, que el primer punt de l'ordre del dia és: debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, que proposa una redacció harmònica dels articles 6.4 i 7.5 de la Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives. Tinc el plaer d'informar-los que la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha redactat de forma harmònica aquests articles de la Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives, i ara se sotmet a la decisió del Ple.

Tots coneixen aquest text, que ha estat publicat en el *Butlletí* número 29, d'acord amb l'article 103 del Reglament del Parlament. Aleshores, doncs, els Il·lustres senyors Diputats i les Il·lustres senyores Diputades que hi estiguin d'acord, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els senyors que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, aquest text ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara voldria fer una observació que el meu estimat col·lega senyor Vice-president Segon m'acaba de recordar, i és que el nostre estimat col·lega també, senyor Subirà, ha tingut un accident, i a conseqüència d'això es troba amb una certa dificultat per posar-se dret i seure, com haurem de fer, sens dubte, en aquesta sessió. Per tant, amb el vostre permís, substituirà alçar-se aixecant la mà, i no aixecant-la vol dir que no s'alça, eh? Em sembla, doncs, que tots podem acceptar aquesta fórmula.

Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances

Bé, ara, doncs, passem al segon punt de l'ordre del dia, que és: debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Tinc el gust d'informar que la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès un Dictamen. Voldria saber si algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei. *(Pausa.)* Aleshores, doncs, l'Honorable senyor Cullerell té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep M. Cullerell): Senyor President, senyores i senyors Diputats, em plau presentar per a la seva consideració el Projecte de Llei de creació de l'Institut Català de Finances, projecte legislatiu de creació d'una institució pública financera, pròpia de la Generalitat de Catalunya, que compta ja amb el precedent de l'Institut Català del Crèdit Agrari, constituït per aquest Parlament en virtut de la Llei 4/1984, de 24 de febrer.

El Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances prové ja de l'anterior legislatura i dona satisfacció a la voluntat expressada en el programa de gairebé totes les forces polítiques catalanes, i dona també resposta a la necessitat de constituir un institut públic de crèdit a Catalunya.

Com vostès saben, el sistema financer no és objecte d'un tractament específic i sistemàtic en el text de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, encara que hi ha diverses disposicions que hi fan referència. És sobre la base d'aquestes disposicions que el Consell Executiu no ha dubtat mai de la capacitat de la Generalitat per crear institucions financeres pròpies. En efecte, els fonaments de les institucions financeres pròpies, i a la vegada els límits de les seves activitats, els hi vénen definits especialment en l'apartat 6 del número 1 de l'article 12 de l'Estatut de Catalunya, en el qual s'assenyala que la Generalitat té competència exclusiva sobre les institucions de crèdit públic creades a Catalunya. Aquesta previsió és complementada per les dels articles 52 i 54 de l'Estatut d'Autonomia. D'acord amb l'article 52 la Generalitat queda facultada per constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències. L'article 54 disposa que la Generalitat podrà constituir empreses públiques, com a mitjà d'execució de les funcions que siguin de la seva competència, segons el que estableix l'Estatut present.

El Consell Executiu és conscient, al mateix temps, que les competències previstes en l'Estatut, en l'àmbit de la regulació del sistema financer, estan supeditades, en general, a la legislació de l'Estat. En els casos més significatius, l'ordenació del crèdit, la banca i les assegurances i les institucions de crèdit corporatiu públic i territorial i caixes d'estalvis, correspondrà a la Generalitat el desenvolupament legislatiu i execució de la legislació bàsica de l'Estat. En aquest aspecte, doncs, la capacitat d'autogovern en el terreny legislatiu està condicionada al que disposin les normes bàsiques de l'Estat, i per això, en aquest Projecte de Llei, s'hi han introduït nombroses cauteles en les facultats d'actuació i competències de l'Institut Català de

Finances. A l'article 10 de l'Estatut no es parla de competències exclusives, sinó del que es pot considerar un dels primers graus en el camp de les competències: el desenvolupament i execució d'una ordenació general, en aquest cas, del crèdit, banca i assegurances. La Constitució especifica que l'Estat té la competència exclusiva sobre les bases de l'ordenació. La Comunitat Autònoma té competència per desenvolupar i executar. La competència de la Generalitat es concreta, doncs, en l'execució d'unes normes generals i en l'aplicació adaptada d'unes normes generals.

Per altra banda, d'acord amb l'article 12 de l'Estatut, la Generalitat té un grau més de poder i de competència en el cas de les caixes d'estalvis i societats de crèdit corporatiu, públic i territorial, que no pas en relació amb els bancs, i per això hem manifestat el nostre desacord amb l'actual Projecte de Llei d'òrgans de govern de les caixes d'estalvis, aprovat pel Consell de Ministres el passat 28 de novembre, per entendre que depassa àmpliament allò que són les bases de l'ordenació i nega a la Generalitat les facultats de desenvolupament legislatiu i d'execució.

En resum, en el tema de les competències de la Generalitat en matèria financera podem establir diferents graus en l'escala de competències, des del més baix, mínim poder polític, fins al més alt, màxim poder polític. De baix a dalt els graus serien els següents: primer, informació sobre el sistema financer; segon, actuar com a braç executor de les normes de l'Estat; tercer, desenvolupament i aplicació de les normes de l'Estat; quart, participació en òrgans d'administració amb veu i vot; cinquè, competències pròpies però parcials que han d'ajustar-se a les bases de la legislació estatal. És, doncs, en el desenvolupament d'aquestes competències pròpies però parcials, i en concret en la capacitat de creació d'institucions financeres pròpies, on creiem que la nostra facultat és més clara i nítida, com ja ha posat en relleu en dues ocasions el Consell Consultiu de la Generalitat en dictaminar, a petició dels Grups Socialista i Comunista d'aquesta Cambra, la plena adequació a la Constitució i a l'Estatut del text legal que avui proposem sotmetre a aprovació, l'Institut Català de Finances, com també fou assenyalada en el seu dia la plena constitucionalitat de l'Institut Català del Crèdit Agrari.

Malauradament, la visió d'aquest Parlament sobre les facultats que la Generalitat té per crear institucions financeres públiques de caràcter propi no és compartida pel Govern central, que en el cas de l'Institut Català del Crèdit Agrari ja ha presentat recurs d'inconstitucionalitat contra els articles primer, de constitució i creació de l'Institut, article 3, número 1, apartats a), c), f) i g), que fan referència a les facultats d'atorgar crèdits a les caixes rurals i a les cooperatives agràries, d'efectuar les inspeccions i encarregar les auditories a les caixes rurals i a les seccions de crèdit de les cooperatives agràries que li encomani el Departament d'Economia i Finances, de canalitzar els recursos de les caixes rurals per al finançament d'infraestructura i d'actuacions d'interès general, dins els límits establerts per les bases de l'ordenació del crèdit i la banca, i de desenvolupar totes aquelles actuacions que siguin adequades per afavorir la liquiditat de les caixes rurals i finalment, el Govern de l'Estat també ha impugnat l'article 16, apartat g), que possibilita que els recursos de l'Institut poden ser constituïts, entre altres conceptes, pels dipòsits d'altres institucions financeres.

No puc amagar, per això, la meua satisfacció per diverses resolucions dels experts del Tribunal Constitucional, que ja han aixecat la suspensió que pesava sobre els articles primer, tercer, excepte els apartats 1. a) i 1. f), i sobre l'article 16, de manera que el seu posicionament és clarament favorable a les tesis d'aquest Parlament i permet ja a l'Institut Català del Crèdit Agrari realitzar totes les funcions que la Llei 4/1984 li assigna, restant només pendents les funcions d'atorgar crèdits a les caixes rurals i a les cooperatives agràries, així com canalitzar els recursos de les caixes rurals per a finançament d'infraestructura i d'actuacions d'interès general dins dels límits establerts per les bases de l'ordenació del crèdit i la banca.

Aquestes funcions resten, com dic, pendents de resolució, la qual cosa no vol dir que siguin funcions que ja no tenim, sinó que encara tenim funcions que encara no són derogades i sobre les quals encara no hi ha pronunciament del Tribunal Constitucional, però que en l'esperit de la seva interpretació no dubto que ens serà favorable. Estic convençut que la sentència global del Tribunal Constitucional sobre l'Institut Català del Crèdit Agrari serà transcendental per a la interpretació de les facultats de la Generalitat en aquest àmbit, com important és que el Consell Consultiu hagi ratificat com a plenament constitucional i ajustat a l'Estatut el Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost al Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances.

Vull agrair des d'aquí la feina dels membres del Consell Consultiu, tot dedicant una menció especial al ponent, senyor Robert Vergés, per haver ratificat amb rapidesa els acords de la Comissió esmentada i l'esperit del projecte presentat pel Govern de la Generalitat.

D'acord amb aquestes indicacions del Consell Consultiu, hem incorporat al nostre Projecte de Llei, en forma d'esmena a l'article 11, apartat 5, la facultat de l'Institut Català de Finances de concedir els seus crèdits i avals per a activitats que hagin de realitzar-se a Catalunya o a favor d'empreses que hi exerceixin llur activitat principal, no exigint el requisit del seu domicili social a Catalunya com primitivament estava establert. Aquesta al·lusió a una de les funcions de l'Institut Català de Finances ens orienta cap a un dels nuclis principals d'aquest Projecte de Llei que avui considerem.

El Govern de la Generalitat creu que la transcendència per a l'economia catalana de les competències assumides en matèria d'ordenació del crèdit i en matèries relatives a institucions de crèdit públic, així com la importància de la mateixa política del crèdit públic de la Generalitat, aconsellen que aquestes funcions puguin ésser encomanades a un institut especialitzat, el qual esdevingui, d'una banda, l'instrument principal de la política de crèdit de la Generalitat i, de l'altra, el principal col·laborador de l'Administració autonòmica en l'exercici de les competències assumides.

L'Institut Català de Finances serà una entitat autònoma de tipus financer, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, adscrita al Departament d'Economia i Finances, el qual actuarà com a òrgan de comunicació entre el Consell Executiu i l'Institut.

La conseqüència immediata de la creació de l'Institut, si avui vostès aproven la seva constitució, serà, pel que fa a l'acció de govern, la potenciació de l'àmbit d'influència directa sobre el desenvolupament de l'economia catalana. L'Institut

Català de Finances podrà concedir o instrumentar crèdits i avals a favor d'entitats autònomes i corporacions públiques i empreses públiques i privades sempre que la concessió no correspongués, per raó de la destinació del crèdit, a l'objecte i funcions d'una altra entitat financera de caràcter públic dependent de la Generalitat.

La concessió d'aquests crèdits haurà de fer-se dintre dels límits que li autoritzi la Llei de Pressupost i la tramitació dels expedients, així com l'aprovació i formalització correspondran a l'Institut Català de Finances. L'aval de la Generalitat a favor d'empreses privades es concedirà a través de l'Institut Català de Finances. Podrà consistir, en primer aval, per operacions de crèdit concertades amb entitats de crèdit legalment establertes o, en segon aval, per a crèdits avalats per societats de garantia recíproca. L'aval podrà prendre qualsevol de les formes previstes a les lleis. Els crèdits i avals que es concedeixin a les empreses privades hauran, tanmateix, de destinar-se, primer, a construcció de noves instal·lacions, segon, a ampliació o modificació de les instal·lacions ja existents, tercer, adquisició de maquinària o d'altres elements de producció, prestació de serveis i, quart, construcció d'obres públiques amb garantia, en aquest cas, de les certificacions lliurades per l'Administració. Cap aval individualitzat a favor d'empreses privades no podrà significar una quantia superior al 2% de la quantitat global autoritzada per avalar en cada exercici. Pertoca a l'Institut Català de Finances de tramitar els expedients per establir la conveniència del crèdit o de l'aval i també d'aprovar-los i formalitzar-los. Com a conseqüència de la creació de l'Institut, el Consell Executiu haurà de prendre les disposicions adients per adaptar l'actual procediment de concessió d'avals de la Generalitat a la seva organització i funcions.

Així mateix, l'Institut pot exercir per delegació del Departament d'Economia i Finances les funcions inspectores sobre els intermediaris financers que corresponen a la Generalitat i adreçar als intermediaris financers les instruccions i les recomanacions que consideri oportunes, de les quals ha de donar compte al Departament d'Economia i Finances. Pertoca també a l'Institut d'informar els òrgans competents del nomenament de les persones que tindran la representació de la Generalitat de Catalunya en entitats financeres públiques i privades de qualsevol àmbit, llevat dels casos en què aquesta representació és encomanada a un Departament o a una entitat determinada.

Entre les funcions principals de l'Institut Català de Finances hem de destacar també la de prestar els serveis de tresoreria de la Generalitat que el Consell Executiu li encomani, no podent en cap cas accedir als cabals anticipats al 12% de les despeses anuals autoritzades per la Llei del Pressupost. L'Institut pot concedir a la Generalitat i a les seves entitats de caràcter públic bestretes de tresoreria per un termini no superior a un any.

Així mateix, l'Institut Català de Finances pot dur la gestió financera de les emissions de deute públic o de títols similars de la Generalitat i de les seves entitats autònomes quan li ho delegui el Consell Executiu. Per complir aquestes funcions, el Projecte de Llei que considerem estableix l'existència de dos òrgans de govern bàsics de l'Institut: la Junta de Govern i el Director General.

Les competències de la Junta, així com les del Director General, m'excusaran ses senyories que les detalli, en tant que vostès poden trobar-les perfectament i les coneixen perfecta-

ment per l'esborrany del Projecte de Llei. L'avantprojecte de Llei preveu, així mateix també, la constitució del Consell Assessor de l'Institut Català de Finances, amb la finalitat d'emetre informe sobre els resultats de la política de l'Institut i proposar al Consell Executiu i al Departament d'Economia i Finances i a la Junta de Govern de l'esmentat Institut els objectius i les directrius que consideri més adients per a l'economia de Catalunya.

Aquest Consell Assessor, que suposarà la desaparició de l'actual Consell Assessor Econòmic, Fiscal i Financer, estarà compost per un màxim de vint vocals, nomenats pel Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances, per un termini de quatre anys. Tots ells persones de reconeguda competència, procedents del món financer, econòmic, cívic i universitari. En formaran part, a més d'ells, el Conseller d'Economia i Finances, que en serà el President, el Director General de Política Financera, el Director General de Programació Econòmica, el Director General de Pressupostos i Tresor, el Director General de l'Institut Català de Finances i un representant de l'Institut d'Investigacions Econòmiques.

En el si d'aquest Consell i com a suport a la seva activitat es constituirà un Gabinet d'estudis econòmics i financers, el qual podrà gaudir de personalitat jurídica si el Consell Executiu de la Generalitat així ho creu oportú. Des del punt de vista de la seva dotació material, constituïran els recursos econòmics de l'Institut Català de Finances la dotació inicial assignada, que és de 2.000 milions de pessetes, les aportacions amb càrrec al Pressupost de la Generalitat, els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni, els productes i rendes que derivin del patrimoni, els excedents derivats de les seves operacions, les emissions de títol de renda fixa que siguin autoritzats amb les disposicions que regulen aquesta matèria, les aportacions d'altres institucions financeres públiques o privades que s'estableixin d'acord amb les lleis o amb els convenis de finançament o de col·laboració amb l'Institut, els dipòsits que constitueixin altres institucions públiques i qualssevol altres recursos que arbitri el Consell Executiu atenent les funcions pròpies de l'Institut, d'acord amb les bases de l'ordenació general del crèdit i la banca i amb l'ordenació de la política monetària de l'Estat.

Els recursos econòmics de què pot disposar l'Institut Català de Finances i la configuració instrumental expressada en les seves funcions principals fan que aquest Institut pugui convertir-se en una important eina financera al servei de l'economia de Catalunya. Aquesta confiança en un instrument bàsic per a la política del crèdit públic és la que ha presidit l'ample consens assolit en els treballs de la ponència i de la Comissió, i jo espero que les coincidències fonamentals que s'han posat en relleu en les deliberacions dels ponents de tots els Grups parlamentaris es traduïran avui en unes votacions que serviran per apuntalar plenament aquesta Llei.

No és mai bo en política anticipar un pronòstic sobre les possibilitats de la posada en marxa de les coses; per això espero que en el cas de l'Institut Català de Finances no continuïn certs esperits negatius que el Govern central ha aplicat tan rígida-ment en el cas de l'Institut Català del Crèdit Agrari. Si aquest esperit continués així, si es feia així, molt em temo que aquesta peça fonamental del crèdit públic a Catalunya a què està destinat a convertir-se l'Institut Català de Finances trigués massa temps a veure la llum.

Si hi hagués un afany obstaculitzador, si s'imposés aquest afany en contra de la racionalitat que ha de presidir la coordinació financera entre instàncies del crèdit públic, haurem d'aplegar totes les forces per trobar la manera de fer que l'Institut pugui constituir-se i actuar d'acord amb la voluntat expressada per aquest Parlament.

En aquest esforç per reeixir el principal institut financer públic de la Generalitat de Catalunya, hi haurem de contribuir totes les forces polítiques catalanes, i vull adreçar una petició molt particular al primer partit de l'oposició, que compta amb homes amb càrrecs d'alta responsabilitat política a Madrid dirigint instituts i bancs de crèdit oficial, homes subjectes a la disciplina del partit dels Socialistes de Catalunya, i que segur que han de comprendre els posicionaments d'aquest Parlament, ja que aquests són adequats a la Constitució i a l'Estatut, com ho ha manifestat clarament el Consell Consultiu.

La meua petició és clara, i es concreta en la necessitat d'una posició unitària de totes les forces polítiques catalanes, manifestada aquí, des d'aquest Parlament, i des de Madrid, sense la qual les possibilitats que tenim que l'Institut Català de Finances esdevingui una realitat es veurien certament mancades.

Amb la seguretat que aquesta posició i aquest compromís unitari es donaran i seran una realitat, solament em resta, senyores i senyors Diputats, agrair-los la seva atenció i demanar-los, una vegada més, el seu vot positiu per al Dictamen de la Comissió.

Res més, senyor President.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun representant de la Comissió vol intervenir ara? *(Pausa.)* Sembla que no; doncs, aleshores, podrem passar ja a la discussió del text proposat.

Com que no hi ha cap esmena a la totalitat, per tant podrem passar a la part dispositiva, deixant el debat sobre l'Exposició de motius per al final.

La primera esmena presentada és per a l'article 3. Per tant, si no hi ha cap dificultat, podríem passar a votar els dos primers articles.... *(L'H. Sr. Espasa demana per parlar.)* Perdó?

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, és que retirariem aquesta esmena número 1. Retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Per tant, doncs, votariem els articles de l'1 al 9. No hi ha cap dificultat de fer-ho conjuntament? *(Pausa.)* Bé.

Doncs, aleshores, els qui estiguin d'acord amb aquest conjunt d'articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquests articles, de l'1 al 9, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 10, a l'apartat 2, hi ha l'esmena número 2, antiga 16, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. És de supressió. L'Honorable senyor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, molt breument per demanar de mantenir l'esmena de Comissió i demanar la supressió d'aquest incís, donat que no conté cap precepte normatiu, i no se'n desprèn cap obligació de tipus normatiu, en aquest cas legal, de la facultat que aquí s'expressa pel Consell Executiu de demanar o no informes a l'Institut Català de Finances, i per

economia del text legal creiem que aquest incís, tal com està redactat en aquests moments en el Projecte de Llei, hauria de ser retirat si no fa cap efecte de tipus normatiu o preceptiu que causi efectes secundaris, cosa que en l'actual redactat no succeeix.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Escudé, l'Illustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President, si em permetés acumular el torn en contra un cop escoltada l'esmena número 3 sobre aquest mateix article, que, a diferència d'aquesta que és de supressió, és de modificació i addició, segons com quedés el text proposat pel senyor Folchi, aleshores faria un torn conjunt.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, d'acord. Anava a dir, doncs, que hi ha una altra esmena a aquest apartat número 2, esmena número 3, antiga número 17, de l'Honorable senyor Folchi, del Grup parlamentari Popular, al qual tinc el gust de concedir la paraula.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, de fet, l'esmena que planteja i defensa davant el Ple el Grup Popular parteix del mateix punt que la del PSU, però tracta del problema de forma diferent.

És evident que l'actual redacció de l'article 10.2 no conté cap precepte imperatiu, i, per tant, sobra en la Llei, excepte si encertem a donar-li un contingut concret i positiu, és a dir, de formular-la en termes de mandat legal. Nosaltres, precisament perquè creiem —com ha dit l'Honorable Conseller d'Economia i Finances en presentar el Projecte— que l'Institut Català de Finances ha de complir una important funció en l'ordenament financer de la Generalitat, buscàvem donar-li el màxim de funcions. I, sincerament, hem de dir que amb l'actual redacció del Projecte de Llei no ho veiem, i no ho veiem perquè en matèria d'avalis es reserva, a més de les facultats que es concedeixen en la Llei a l'Institut Català de Finances, tot un conjunt de facultats al Consell Executiu de la Generalitat. En matèria de funcions a tresoreria no se li atorguen més que les que li delegui expressament el Consell Executiu de la Generalitat. En matèria de representació amb institucions de l'Estat hi ha una clàusula que diu: «sens perjudici de les facultats del Consell Executiu, del Departament d'Economia i Finances i dels organismes autònoms financers».

I arribem al camp del deute públic, i pensàvem que en el terreny del deute públic fóra bo que l'Institut Català de Finances tingués una intervenció concreta i en tots els casos, és a dir, que davant de cada una de les emissions de deute públic fetes per la Generalitat de Catalunya o els seus organismes autònoms preceptivament fos escoltat l'Institut Català de Finances. És clar que «preceptivament» no pot voler dir de manera vinculant, i per això la nostra esmena proposa: a) donar-li un contingut concret al precepte, i fer-ho d'obligada consulta, i, dos, establir clarament que el Dictamen no tindria en cap cas caràcter vinculant.

Per això precisament deia que partint de la mateixa base que l'esmena del PSU, havíem arribat a donar-li una solució tècnica diferent, que tampoc s'escapà a la consideració d'aquesta Cambra, que representa també una consideració política diferent, i és la potenciació al màxim de les funcions que ha de tenir l'Institut Català de Finances en matèria de deute públic.

Res més que demanar-los per tant, i en conseqüència, el vot

favorable a aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Escudé farà el favor de fer ús de la paraula?

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem aquí en les esmenes 2 i 3 amb diversos aspectes que tendeixen, les dues elles, a unificar el contingut de l'article 10, apartat 2, basant-se totes dues en el fet que el Projecte de Llei, tal com ha acabat a nivell de Dictamen de Comissió, no dona un caràcter imperatiu a aquest informe, amb la possibilitat d'obtenir informe de l'Institut Català de Finances. Nosaltres entenem que això no és superflu, és una possibilitat important sobretot, tal com determina l'article 10, a nivell de Consell Executiu.

En tot cas, si vostès repassen el text del Dictamen veuran que a molts llocs, o a diversos llocs, apareix aquesta possibilitat de delegació per part del Consell Executiu o, sobretot, normalment, de la Conselleria d'Economia i Finances. Per tant, per coherència, si es presentessin les esmenes aquí perquè no hi ha un caràcter imperatiu, se n'haurien d'haver hagut de presentar a molts altres. Precisament en un dels temes on es va arribar a Ponència, a Comissió, a una sèrie de coincidències, bàsicament amb el Grup Socialista, era en aquest tema de caràcter discrecional de les atribucions de funcions.

Per tant, doncs, nosaltres entenem que és correcte enunciar aquesta possibilitat que el Consell Executiu demani un informe sobre aquests temes específics que diu la disposició, i, per tant, doncs, ens oposem a l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya en el sentit de la supressió.

D'altra banda, a l'esmena número 3, la del Grup Popular, a allò que nosaltres ens oposaríem bàsicament és a l'obligatorietat de demanar aquest informe perquè hi poden haver moments que, per raons d'urgència en matèries econòmiques o financeres, posar en marxa tot aquest procés lleugerament complicat de demanar, obtenir i elaborar un informe, hi pogués haver algun perjudici, i per això, doncs, donar-li un caràcter imperatiu, nosaltres no hi estaríem d'acord.

En canvi, sí que en el que estem d'acord, evidentment —ens sembla que ja estava implícita en la idea però no estaria de més que es pogués recollir—, és en l'afegitó, l'addició que fa el Grup Popular, en el sentit de posar al final d'aquest paràgraf la frase «l'esmentat informe no serà pas vinculant».

En el cas que això pogués ser possible, nosaltres —en aquest cas concret d'aquesta esmena número 3— demanaríem votació separada amb la finalitat de poder votar aquest segon apartat d'afegitó.

I no voldria acabar aquesta petita intervenció sense dir que havent observat que en el Grup Socialista Unificat de Catalunya no tenim entre nosaltres el nostre company senyor Vives, que va ser, juntament amb nosaltres, ponent —i molt eficaç, per cert— en aquest Projecte de Llei, jo voldria pregar als seus companys, en nom del Grup, des d'una posició d'amistat personal, que li transmetessin el nostre desig de restabliment immediat i, evidentment, que per molts anys pugui continuar fustigant com fins ara ha fet amb la seva paraula subtil, i alhora contundent, les nostres actuacions.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, doncs, anirem a passar a

la votació d'aquestes esmenes; començant, doncs, per la del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena següent, que s'ha demanat de votar fraccionadament. Primer votarem fins allà on diu «que en depenguin», en realitat això és una variació una mica sobre el text, però, vaja, és la paraula. El que s'exclou d'aquesta votació és la frase «l'esmentat informe no serà pas vinculant». La resta és el que anem a posar a votació ara.

Els qui estiguin a favor d'aquesta primera part de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta part de l'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 67 en contra i 34 abstencions.

I ara, la darrera frase d'aquesta esmena, o sigui, quan diu: «L'esmentat informe no serà en cap cas vinculant».

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Bé, aquesta part de l'esmena ha estat acceptada per 75 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

I ara anem a votar el text del Dictamen amb l'afegitó aquest, d'aquesta esmena, que és la part que ha estat acceptada. Podem votar conjuntament els dos paràgrafs, primer i segon? No hi ha cap...? Sí? Digui'm, senyor...

El Sr. SANTIBURCIO: Separat.

El Sr. PRESIDENT: Separat, molt bé.

Doncs, els qui siguin favorables al primer punt de l'article 10 del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest primer punt de l'article 10 del text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara anem a votar el segon punt d'aquest mateix article.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquest segon punt del text del Dictamen, naturalment amb l'afegitó que s'ha aprovat per esmena, queda aprovat per 67 vots a favor, 35 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a l'article 11, que és objecte de diverses esmenes. La primera, a l'apartat 1, és del Grup Socialista d'aquesta Cambra, amb el número 4, anterior 18, que és d'addició. L'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la nostra esmena a l'article 11 planteja la següent qüestió: l'article 11, apartat 1, regula la política d'aval i de crèdits de l'Institut Català de Finances, i en aquest apartat s'estableix el límit, per part de la Llei de Pressupostos, quant a la quantitat global que l'Institut Català de Finances pot donar quant a crèdits i a avals. És evident que any darrere any hem aprovat en la Llei de Pressupostos aquests límits, però nosaltres plantejem un límit objectiu, és a dir, un sostre permanent, que ni la Llei de Pressupostos pot superar.

Plantejem això, fonamentalment, perquè al nostre país és evident que, en el sector privat, fonamentalment, han existit diverses crisis financeres, i és evident que han existit grans forats, evidentment, perquè no han existit aquestes garanties de tipus cautelar que impedeixen que en un institut o en una institució financera es produeixi un forat d'aquest tipus. Per això hem plantejat que hi hagi un límit, quant a línia de crèdits i avals, que no pugui superar mai el doble del saldo patrimonial net de l'Institut. I és per això que nosaltres plantejem que aquest límit no sigui un límit que s'aprovi cada any en la Llei de Pressupostos, sinó que hi hagi un límit, avui, ja, establert en aquesta Llei, que mai pugui ser superat per les diverses lleis de pressupostos de cada any.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, en definitiva, el que pretén aquesta esmena número 4 —la número 18 d'origen del Grup Socialista— és alterar, com molt bé ha explicat el senyor Santiburcio, el fet que els límits quant als avals els fixi la Llei de Pressupostos. El fet que això ho digui, que sigui precisament la Llei de Pressupostos la que fixi el límit dels avals, no sols ho diu en aquest Projecte de Llei, sinó que actualment ja la Llei de Finances Públiques, en l'article 65, doncs, estableix aquesta mecànica de donar quin és el límit dels avals. Aleshores, nosaltres entenem que això és essencialment correcte, perquè, en definitiva, d'una manera o altra és la Generalitat qui avala i, per tant, en certa manera, no veiem que hi hagi una relació, almenys necessària, entre la quantia dels avals i el saldo patrimonial net de l'Institut Català de Finances que tingui en cada moment.

Però és que, a part aquest tema, diguem-ne, doctrinal, a nosaltres ens preocupa molt una sèrie de qüestions d'ordre pràctic, que és, en primer lloc, com es pot conèixer fàcilment, des de tercers que puguin demanar aquest aval, quin és en cada moment el saldo patrimonial net de l'Institut Català de Finances, i hauria d'establir-se una mecànica de poder conèixer això. D'altra banda, arribat aquest punt que s'estigüés a punt de superar, o que s'hagués superat aquest saldo patrimonial net, en quina situació ens trobaríem, què caldria fer, a partir d'aquell moment? Anullar els avals que arribin més tard, que per una raó d'instrucció de l'expedient hagin arribat més tard? O de petició, o d'importància, o bé fer una disminució proporcional? En definitiva, em sembla que amb aquests petits exemples poden veure les dificultats que suposaria aquesta mecànica cautelar que proposa l'esmena, inconvenients que, evidentment, desapareixen quan fem referència al que ja diu la Llei de Finances o al que pretén tornar a dir, en uns termes similars, l'article 11, apartat primer. Per aquest motiu, doncs, comprendran que el nostre Grup s'oposarà que s'adopti aquesta esmena i, per tant, votarem en contra.

Gràcies, senyores i senyors Diputats, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé; hi ha ara una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, d'addició, també a l'apartat número 3: esmena número 5, antic número 20. L'Honorable Diputat senyor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President. Aquesta esmena nostra ve a precisar i a materialitzar, en aquest cas en forma d'esmena, una preocupació constant del nostre Grup parla-

mentari, del PSU, en favor —en cada cas en què això pot ser— del manteniment i, si pot ser, l'ampliació dels llocs de treball. En definitiva, la lluita contra l'atur en totes aquelles modalitats, mecanismes que se'ns puguin posar al davant. En aquest cas, l'apartat tercer de l'article 11 preveu els crèdits i avals que es poden concedir a les empreses privades, cosa que en la nostra esmena no posem en qüestió, doctrinalment en qüestió en absolut, sinó que el que intentem precisar amb la nostra esmena és que en el conjunt d'especificacions que es fan en l'article, és a dir, per construir noves instal·lacions, per ampliar o modificar les existents, per adquirir maquinària o altres mitjans de producció, per construir obres públiques, i se n'afegeix una altra: «o per contractar la prestació de serveis». Nosaltres creiem que, a través d'aquest incís i, en tot cas, en no explicitar-se també en el conjunt de l'apartat tercer, es podria introduir aquí que els avals i crèdits de l'Institut Català de Finances a les empreses privades no tinguessin només la funció d'ajudar al seu manteniment o a la seva implementació o millora, de cara a evitar problemes financers que poguessin tenir, sinó que poguessin servir, també, per disminuir la taxa d'ocupació o l'índex d'ocupació en l'empresa beneficiària del crèdit. I és per això, a la vista del conjunt de l'article, de la no especificació d'una salvaguarda en aquest sentit i, fins i tot, de l'existència d'aquest incís o rúbrica de prestació de serveis que es podrien encarregar a altres empreses amb altres règims de contractació o amb menor índex de contractació o el que fos —no tracta ara aquest Diputat de fer tota una casuística del que podria ser—..., però sí que creu haver trobat en la redacció de l'apartat tercer d'aquest article aquesta clara possibilitat. I és per això que hem presentat aquesta esmena d'addició que diu, que demana, que en qualsevol cas serà preceptiva la presentació d'un informe de viabilitat que garanteixi, a més, el manteniment dels índexs d'ocupació a l'empresa beneficiària del crèdit o aval.

Repetim, doncs, senyores i senyors Diputats, senyors Diputats de Convergència i Unió: que no estem en absolut en contra de l'esperit de l'article, de l'esperit de l'apartat tercer, de la necessària concessió de crèdits o avals a les empreses privades, però sí que voldríem assegurar, garantir, que aquests crèdits, entre altres funcions, en tinguin també una de molt important per a nosaltres, a més de les altres, és a dir, mantenir els llocs de treball de les empreses beneficiàries d'aquests crèdits.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Escudé, per a un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, realment, el senyor Espasa ha explicat que és una preocupació constant del seu Grup fer esmenes en aquest sentit. Nosaltres, en l'esperit, el compartim fortament, amb algunes matisacions, però bàsicament hi estem d'acord... Però, és clar, aquí, en definitiva, el que hem de debatre, el que hem de parlar avui, aquest vespre, no són els propòsits, les idees, les intencionalitats, sinó el text concret de les esmenes que se'ns plantegen. Aleshores, ens diu l'Honorable representant del Grup comunista que està conforme amb el text de l'article 11.3, però que hi voldria aquest afegit, aquesta precisió. Aleshores, evidentment, cal examinar què diu aquest afegit. I aquest afegit ens diu que en qualsevol cas serà preceptiva la presentació d'un informe de viabilitat que garanteixi, a més, el

manteniment dels índexs d'ocupació. Vol dir que ens sembla que, gramaticalment, això no té un sentit, perquè qui ha de garantir és l'informe; és clar, un informe, realment —informe econòmic, informe tècnic, informe jurídic—, pot ajudar molt a prendre decisions a l'hora, entre altres, doncs, de concedir o no uns avals; el que és evident és que un informe mai pot garantir res, i menys uns índexs d'ocupació.

Per tant, doncs, nosaltres, tot i que compremem la intencionalitat que, jo crec que a través de l'actual mecanisme de la tramitació d'avals a través de la CARIC, s'ha tingut present dintre el que cap i dintre les nostres competències estatutàries, que, com saben, són nul·les en terreny legislatiu laboral, doncs hem fet el que hem pogut en aquest terreny; crec que ha estat una tasca positiva. Evidentment, a aquest redactat, ens hi hem d'oposar, i ens oposem a l'adopció d'aquesta esmena votant-hi en contra.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, a aquest mateix apartat número 3 hi ha una esmena número 6, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i que és d'addició, també. L'Il·lustre Diputat senyor Torres té la paraula.

El Sr. TORRES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'exposició de motius d'aquest Projecte de Llei fa esment de l'article 12, punt primer, de l'Estatut, per tal de donar un abast legal als articles de la Llei. L'Honorable Conseller també ha recordat l'abast d'aquest article, per fonamentar des del punt de vista legal la normativa que es proposa a la seva aprovació.

És cert, com diu aquesta exposició de motius, que la Generalitat té competència exclusiva sobre les matèries referents a les institucions de crèdit corporatiu públic i territorial, d'acord amb les bases de l'ordenació de l'activitat econòmica general. Però també és cert que el mateix article en el primer apartat ens reconeix competència exclusiva, amb les mateixes reserves, sobre la planificació de l'activitat econòmica de Catalunya.

És evident que en aquest tema —com en tants d'altres, malauradament— hi ha cauteles constitucionals. En aquest tema, les cauteles constitucionals són les següents: l'article 38 de la Constitució proclama la llibertat d'empresa dins el marc de l'economia de mercat. L'article 131. D'aquest article ens interessa ressaltar el seu segon paràgraf, quan afirma que el Govern de l'Estat elaborarà els projectes de planificació econòmica general. Nosaltres subratllem «general», d'acord amb les previsions que li siguin subministrades per les Comunitats Autònomes.

L'article 149 de la Constitució, punts 11 i 13, recapta competència exclusiva per a l'Estat sobre les bases de l'ordenació del crèdit, punt 11, i sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica. És a dir, que la filosofia constitucional en matèria d'ordenació de crèdit i de la planificació econòmica és la mateixa. Es reserva l'exclusivitat de la legislació bàsica d'aquestes dues importants matèries, però l'Estatut ens reconeix la capacitat per actuar en aquests àmbits competencials sempre que es respectin les reserves que hem esmentat.

És per això que creiem que el Consell Executiu ha fet bé presentant al Parlament el Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances, la finalitat del qual és el desenvolupament legislatiu

i l'execució de l'ordenació del crèdit i de la banca. I és precisament en la mateixa línia interpretativa que el nostre Grup pretén, a través de l'esmena presentada, lligar fins allà on sigui possible la política de crèdit amb la planificació de l'activitat econòmica de Catalunya.

Què diu, en efecte, la nostra esmena? Doncs diu, molt senzillament: «la concessió de crèdits i avals haurà d'estar en harmonia amb la planificació de l'activitat econòmica de Catalunya d'acord amb les facultats que li atorga l'article 12, de l'Estatut d'Autonomia.» I amb això no cometem cap heretgia, perquè el mateix article 2 del Projecte de Llei ens diu: «l'Institut Català de Finances s'ha d'ajustar a les directrius que en relació amb la política econòmica general li assenyalarà el Consell Executiu.» No creiem, doncs, que la nostra esmena desbordi del marc de les nostres competències. Per altra part, tampoc es tracta de disminuir les facultats discrecionals del Consell Executiu en la concessió de crèdits globals. Es tracta, únicament, d'harmonitzar dues coses que han d'anar conjuntament, que han d'operar conjuntament, de lligar dues activitats que han d'actuar harmònicament si no volem introduir elements de desordre i de distorsió en el marc de l'economia catalana.

La nostra esmena, doncs, no pretén altra cosa que reafirmar, en un text que s'hi presta, la nostra voluntat d'explotar fins allà on sigui possible les competències que ens són reconegudes, i, per altra part, que la concessió de crèdits i avals no es pugui deixar a l'atzar, a la improvisació o al caprici, sinó que ha d'o-beir a criteris rigorosos d'adequació amb els objectius propis de Catalunya, que es tracta d'assolir entre tots.

Aquesta esmena no va tenir èxit en la seva presentació i defensa en la Comissió d'Economia i Finances. Nosaltres hem volgut mantenir aquest vot particular i, en conseqüència, demanem el vot afirmatiu de la Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena número 6, jo diria que probablement és la que té més volada política de totes les que per ara han sortit, que hauran vist vostès que, potser és una precisió subjectiva, però són esmenes no diré marginals, però sí tangencials o secundàries a les finalitats o als objectius bàsics de l'Institut Català de Finances.

Aleshores, crec que ens hi hem d'aturar una miqueta, comentar aquesta esmena, i jo voldria referir-me a un article de la Constitució Espanyola, al qual també ha fet esment l'Illustre Diputat senyor Torres, que és l'article 38. Com saben les senyores i els senyors Diputats, la Constitució Espanyola en molts aspectes intenta recollir el pluralisme —i ho aconsegueix— ideològic en molts camps de l'activitat humana que tenia i que té la societat espanyola, i això entenem que és bo.

Aleshores, aquest article 38 preveu, diu, en el seu cas —«en su caso», en el text originari— la possibilitat de la planificació com una possibilitat, però comença parlant de l'economia de mercat. Aleshores, tota una sèrie d'altres preceptes constitucionals i estatutaris que despleguen aquest principi fan alguna referència però sempre en el terreny de la potencialitat, de la possibilitat. Perquè, en definitiva, una planificació —em sembla que en això hi coincidirem tots—, una planificació econòmica feta exclusivament a casa nostra no és viable en absolut, ni per

motius estatutaris o constitucionals ni fins i tot per motius reals d'ordre econòmic.

Aleshores, el que hauríem d'examinar és quina és la situació. Jo crec que tots estarem d'acord que avui per avui a Espanya no hi ha planificació. És previsible aquesta planificació? Jo diria que a mig termini —a llarg termini tot és possible—, però a curt i a mig termini jo diria que no, perquè malgrat programes constituents o programes de partits concrets, en aquest moment jo diria que a nivell, si més no, de les Corts Generals no hi ha cap força política amb un mínim d'incidència que tingui un programa que almenys a mig termini —insisteixo— propugni l'adopció de mesures planificadores.

Aleshores, no hem de perdre de vista tampoc un element que d'aquí a quatre dies ens hi trobarem i que, incidentalment, jo diria que hi hauríem de rumiar molt, en aquest tema, que és que Espanya s'integrarà, en un termini de mesos, a la Comunitat Econòmica Europea. I ja des del nostre punt, des del Parlament de Catalunya hauríem d'estar ametents per veure quines coses caldria modificar en la nostra legislació, les nostres competències per amotllar-les al marc de la Comunitat Econòmica Europea. Per tant, és un element molt important a tenir en compte a l'hora de parlar de possibles planificacions. Per tant, és un tema molt aleatori.

Un altre aspecte és que es parla de planificació. Evidentment tots sabem que, de planificacions, n'hi ha de molts tipus. Usualment, doncs, s'acostuma a classificar o a individualitzar tres tipus de planificació: la planificació més flexible, la francesa, potser la més propera a nosaltres no solament geogràficament, sinó en conceptes socio-econòmics; precisament saben vostès que la planificació francesa es mou en un marc econòmic en què, precisament, el crèdit està pràcticament tot ell nacionalitzat; per tant, és un esquema que no se'ns ajusta a les nostres situacions. En l'altre extrem tenim les diverses planificacions, diguem-ne per entendre'ns, de tipus soviètic, una planificació central, però jo diria que aquest tipus de planificació es preocupa més de l'economia real, de la producció que no pas dels factors financers. I ens queda un tercer tipus, una tercera modalitat de planificació, que és la iugoslava, que hi ha hagut moments que ha estat molt bescantada per molts tractadistes dels temes. Iugoslàvia és un país que també és un Estat plurinacional, en què hi ha una organització econòmica molt descentralitzada, de tipus autogestionari basat en la propietat social, però precisament a Iugoslàvia —suposo que ho saben vostès— el mecanisme bàsic de planificació és precisament a nivell federal, a través del control estricte i rigorós de totes les operacions financeres. Per tant, en el cas que a Catalunya s'arribés a adoptar algun dia —algun dia hipotètic— un sistema de planificació d'aquest ordre, realment jo diria que l'Institut Català de Finances poca cosa tindria a fer. En tot cas, jo diria que arribat aquest dia, aquest dia hipotètic —insisteixo—, caldria modificar moltes altres coses, moltes altres estructures jurídiques, la nostra organització institucional i lleis sectorials abans de pensar a modificar o millorar la Llei de l'Institut Català de Finances.

En definitiva, doncs, si no sabem si hi haurà planificació, que no sabem —en cas que n'hi hagués— quan serà, pot tardar molts anys, no sabem com serà i pel que deia abans no sabem qui la farà i des d'on la farà, ens sembla a nosaltres que el millor és deixar-ho com a possibilitat, establerta en la Constitució i

l'Estatut, i que en el seu moment, quan arribi si és que arriba, serà el moment de tractar de l'adequació del funcionament de l'Institut Català de Finances a aquesta nova realitat econòmica. I, per tant, doncs, nosaltres ens oposarem, avui per avui, a l'adopció d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ve ara una esmena a l'apartat 4, número 7, de l'Honorable senyor Folchi, del Grup Popular, que és de modificació. L'invito a fer ús de la paraula.

El Sr. FOLCHI: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Bé, després d'aquesta —si em permeten dir-ho— excursió pels problemes d'ampla volada, em veig obligat a demanar la seva atenció per a un problema sens dubte molt més planer.

No sé si dir que la nostra esmena planteja o plantejava la qüestió sobre l'aplicabilitat de la Disposició transitòria cinquena, 2, de la Llei de Finances Públiques de Catalunya a la política d'avalis de la Generalitat. Aquesta Disposició cinquena, 2, no derogada, ens diu que els destinataris dels avalis són les petites i mitjanes empreses. En relació amb això, nosaltres teníem preparat un discurs que feia referència a si aquesta política de recolzament a la petita i mitjana empresa quedava més assegurada posant el sostre al 2% per aval concedit o quedava més assegurada posant-lo a l'1%.

Tantmateix, em sembla que discutir avui aquesta qüestió podria provocar un fals debat, perquè en el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat per a l'any 1985 es diu que aquest sostre per aval ja no és l'1%, ja no és el 2, sinó que és el 4%. I, és clar, si avui, ara, entretenim l'atenció de la Cambra discutint si ha de ser l'1 o ha de ser el 2 i després resulta que, per Llei del Pressupost de l'any que ve, passa a ser el 4, sembla que podríem equivocar-nos tots.

Per tant, si m'ho permeten, retirariem l'esmena emplaçant-los a fer el debat arran de la discussió i aprovació de la Llei pressupostària del 85.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Retirada, doncs. Per tant no hi ha torn en contra i, aleshores, passem ja a l'esmena número 8, a l'article 11, que té una esmena, i a més hi ha tres esmenes més que són subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

La Mesa ha rebut una esmena transaccional signada per tots els Grups, per tant vol dir acceptada, en principi, la seva discussió, que el senyor Secretari farà el favor de llegir.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'article 11, apartat cinquè: «L'Institut Català de Finances concedirà els seus crèdits i avalis per a activitats que hagin de realitzar-se a Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT: Bé, això cal interpretar-ho en el sentit que les esmenes presentades anteriorment han decaïgut, i pregunto si hi ha d'haver algun torn en favor. (Pausa.) No? Per tant, tampoc torn en contra. Podem passar directament a la votació; perdó..., la votació de totes les esmenes que hi ha pendents, que són l'esmena número 4, socialista, d'addició.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 68 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 5, del Partit Socialista Unifi-

cat de Catalunya, i, per tant, els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 6, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que també és d'addició.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions.

La següent ha estat retirada per l'Honorable senyor Folchi. Per tant, passem a l'esmena transaccional que ha fet decaure les altres esmenes a aquest article 11.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena transaccional, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara hem d'anar al text del Dictamen en allò que no ha estat modificat. Bé, creuen que s'ha de votar separatament cada apartat, o es pot votar conjuntament? (Pausa.) Per tant, votem conjuntament els punts... Bé, diguem-ho així, tot el que no hagi estat modificat per les esmenes es posa a votació.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Bé, aquest text ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 12, en el qual hi ha una esmena, esmena número 9, de modificació, del Grup Socialista de la Cambra. L'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena és una part d'una esmena aprovada en Comissió. L'article dotzè té dos apartats: l'apartat 1 i l'apartat 2. L'apartat 2 planteja la següent qüestió, que és conseqüent a una esmena aprovada en Comissió, del Grup Socialista, i limita la capacitat de participació de l'Institut Català de Finances en les empreses privades, en el sentit que tal com venia redactat el Projecte de Llei original, el senyor Cullell, semblava que volgués que l'Institut Català de Finances fos un INI a la catalana, és a dir, que participés també en el conjunt d'empreses privades i, per tant, en la construcció d'empreses públiques, i, per tant, en la construcció del sector públic de la Generalitat, a partir de l'Institut Català de Finances. La nostra esmena, el que ha plantejat és que la participació de l'Institut Català de Finances s'ha de fer, però no en totes les empreses, sinó que s'ha de fer en les empreses que tenen un caràcter financer, és a dir, s'ha de participar en les institucions financeres i, per tant, s'ha d'ampliar el sector públic financer i no el sector públic en termes generals, tant de sector de serveis o productius.

(El M. H. Sr. President surt de la sala.)

Ara bé, la primera part d'aquesta esmena no va ser acceptada, i pel que sembla serà acceptada —perquè en bona lògica ho ha de ser—, i aquesta esmena, el que planteja és el següent: és a dir, el redactat del Dictamen de Comissió diu que l'Institut

Català de Finances, el Consell Executiu delegarà un conjunt de competències —les que vulgui, en el seu dia—, però que aquestes competències seran destinades a finançar activitats beneficioses per a l'economia de Catalunya. És evident que aquesta frase, que és la d'activitats beneficioses per a l'economia de Catalunya, té no sols un sentit subliminal, sinó que també té un cert sentit maniqueista, és a dir, un criteri tan subjectiu com és ser dolent o bo; es crea, s'estableix com un criteri objectiu i, a més, s'eleva a rang de llei.

Per tant, nosaltres creiem que les lleis han de contenir articles, i que no han de contenir anuncis per paraules, perquè això és més un anunci que un article, i, per tant, per aquesta raó hem presentat l'esmena, en el sentit que l'article digués únicament i exclusivament que «el Consell Executiu delegarà les competències que estimi oportunes a l'Institut Català de Finances.» Punt.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. El senyor Escudé té la paraula per fer un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. De fet, no serà pròpiament un torn en contra, i mai voldria desmentir els dots endevinadors del senyor Santiburcio quant al sentit del nostre vot, que confio que serà positiu. El que voldria dir és que, en definitiva, entre el text de l'article tal com ha sortit redactat en el Dictamen de la Comissió i l'esmena número 9 —la 26 primitiva socialista—, essencialment no hi ha cap diferència, és quant al redactat, perquè la idea, tant en l'esmena socialista com en el text del Dictamen és sempre la mateixa: que l'Institut Català de Finances podrà desenvolupar qualsevol altra activitat financera —estic dient «financera», per tant, res de referències a INIs— que li encomani el Consell Executiu. Per tant, aquesta és la idea central.

Aleshores, com que realment és així, el senyor Santiburcio ja els explicava, a vostès, que en l'Informe de Ponència, i després ho va ratificar el Dictamen de la Comissió, tots els Grups o la immensa majoria dels Grups i, evidentment, entre ells, el nostre, vam estar d'acord a recollir l'apartat segon d'aquesta esmena, i així el text que hi ha com a apartat segon correspon bàsicament a una esmena socialista. Aleshores nosaltres ens vam oposar —i per això el Dictamen de la Comissió té aquest contingut— a l'adopció de la primera part de l'esmena, al primer paràgraf, perquè ens semblava que aquest toc finalista no hi era innecessari. Ara, un cop examinat i reexaminat el tema, i entenent que, realment, per raó diguem-ne gramatical, o sintàctica o lingüística, més ben dit, d'una unitat de redacció de tot el text, per això, doncs, per unitat del primer paràgraf amb el segon, el mateix tipus de redactat, nosaltres no tenim inconvenient a acceptar aquest primer redactat, o millor dit, el redactat del primer paràgraf, i per tant, doncs, com ja els apuntava el senyor Santiburcio, el nostre Grup també votarà a favor d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. No havent-hi cap més esmena a aquest article, se sotmet a votació, per tant, l'esmena número 9.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda aprovada aquesta esmena per unanimitat.

Passem ja a la votació del text de l'articulat, que, evidentment, queda modificat en el sentit de: «L'Institut Català de Finances pot desenvolupar aquelles activitats financeres que li encomana el Consell Executiu en l'àmbit de les seves competències.» I el punt segon queda tal com quedava reflectit en el text del Dictamen.

Per tant, vots a favor de l'article 12?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda aprovat aquest article per unanimitat.

Passaríem ja a sotmetre a la votació dels senyors Diputats els articles 12, 13, 14, 15, 16 i 17.

Vots a favor dels articles referits, que es posin dempeus.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queden aprovats per unanimitat els referits articles 12, 13, 14, 15, 16 i 17.

Passem ja a les esmenes corresponents a l'article 18, en què hi ha dues esmenes, la número 10 i la número 11. La número 10, del Grup Socialista, és una esmena de modificació. Té la paraula el senyor Santiburcio per fer la defensa de l'esmena.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, defensaré les esmenes 10 i 11, molt breument. L'article 18 de la Llei estableix l'òrgan de l'Institut Català de Finances, que és fonamentalment la Junta de Govern. Aquesta Junta de Govern té una característica, i és que el president és a la vegada el director general de l'Institut. Per tant, el que plantegem amb aquestes dues esmenes és que la junta de govern, que és no sols l'òrgan de govern, sinó la que controlarà en definitiva la gestió del director general, ha de tenir un president que no sigui el director general, sinó que sigui qualsevol vocal de la junta de govern, i, per tant, que el director general no sigui inelegible. És evident que això planteja un model diferent, un model diferent del que està plantejat en el Projecte de Llei, que vol, en definitiva, que la junta de govern no tingui capacitat de decisió i que el director general no sigui controlat per la Junta de Govern. És per això que el President i el Director General s'unifiquen en la mateixa persona, i no en una Junta de Govern amb responsabilitats, amb capacitat, amb capacitat de controlar i dirigir, en definitiva, l'Institut Català de Finances. I és per això que nosaltres presentem aquesta esmena, en el sentit de desdoblar el paper del que ha de ser el president d'una junta de govern i el que ha de ser el del director general de l'Institut Català de Finances.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. El senyor Escudé té la paraula per fer el torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. També molt breument, senyores i senyors Diputats, perquè el senyor Santiburcio ha exposat clarament quina és la disjuntiva. Nosaltres entenem que en l'Institut Català de Finances, precisament en aquest organisme, la junta de govern, el Projecte de Llei no fa una distinció entre el que són unes atribucions i unes funcions importants de la junta i unes altres funcions o atribucions del President, a diferència dels organismes en què el president té un paper per ell mateix, és un òrgan, podríem dir-ne, autònom de la junta de govern. Aquí hi ha un president que dirigeix unes reunions, uns debats, però no té un paper específic propi.

Per això, nosaltres estem substancialment d'acord amb el Projecte de Llei, quan considera, en l'ara de l'eficàcia i en l'ara de la simplicitat d'organització de l'Institut i concretament de

la junta de govern, que siguin presidides les seves sessions pel director general de l'Institut.

Per tant, doncs, nosaltres no estem d'acord amb la proposta que es fa aquí que el director general formi part de la junta de govern, però que no la presideixi. I evidentment, com a conseqüència d'això, i per això el senyor Santiburcio ha defensat conjuntament les esmenes 10 i 11; tampoc no estem d'acord amb l'esmena 11, que és subsegüent a aquesta, que és la que preveu la mecànica per elegir el president, d'entre els seus membres, de la junta de govern. I és més, estem en contra, encara més, per la cautela que pren aquesta esmena número 11, d'especificar que el director general en cap cas pot ser president de la junta de govern; vol dir que encara reforça més aquesta oposició a la figura del director general de l'Institut.

I per tant, per aquesta argumentació que he dit abans, nosaltres també estem en desacord amb aquesta esmena número 11, i per aquests motius votarem en contra de les dues.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Diputat. Atès que han estat agrupades les esmenes 10 i 11, posem a la consideració dels senyors Diputats les esmenes 10 i 11.

Vots a favor de les esmenes 10 i 11, que es posin dempeus.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, les dues esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Posaríem, per tant, a la consideració tot seguit dels senyors Diputats l'article 18, que votariem en la seva totalitat o separadament el punt 2. Per tant, votariem els punts 1, 3, 4 i 5 i separadament el punt 2.

El Sr. SANTIBURCIO: I el 4.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: El 2 i el 4. Per tant, votariem primer l'1, 3 i 5, i en una segona votació els punts 2 i 4. És així, senyor Santiburcio?

Per tant sotmetem a votació els punts 1, 3 i 5.

Els Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

Per tant, han estat aprovats aquests punts per unanimitat.

Tot seguit posem a votació els punts 2 i 4. Vots a favor dels punts 2 i 4, que es posin dempeus.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, han estat aprovats aquests dos punts per 67 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'article 19, a l'esmena número 12, que presenta el Grup Socialista. El Diputat senyor Santiburcio té la paraula per fer el torn de defensa.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyors Diputats, en la mateixa línia que la darrera esmena, l'article 19, apartat c), estableix que la junta de govern simplement coneixerà la gestió del director general i emetrà opinió. No estableix el criteri, i, per tant, d'aquí l'existència d'aquesta esmena, que la Junta de Govern ha d'aprovar la gestió del Director General. És evident que aquí no s'ha agafat un model d'institut financer públic, sinó que s'han agafat institucions de tipus financer de caràcter privat. És evident que això ocorre en les caixes d'estalvis, és a dir, que no s'aprova la gestió del director general, però

és evident que en qualsevol institut públic financer, aquesta gestió, la del director general, és aprovada o bé per la junta de govern, com en aquest cas, o bé per consell d'administració. Per tant, senyor Conseller, això no és el Banc d'Espanya, en el qual al director general no se li aprova la gestió, i, per tant, estem davant d'un institut de crèdit, de caràcter públic, i, per tant, és obvi i raonable que la gestió del director general sigui aprovada per la junta de govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. El senyor Escudé té la paraula per fer el corresponent torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, d'aquí a uns pocs minuts se'ns sotmetrà a la nostra atenció la possible aprovació de l'article 23, apartat primer, d'aquest Projecte de Llei, que ja en parlarem més endavant, perquè precisament hi ha una esmena del Grup Popular, però que el Dictamen de la Comissió redactava de la següent manera: «El director general és nomenat i separat pel Consell Executiu a proposta del Conseller d'Economia i Finances.» Per tant, queda clara una certa subordinació del director general a l'Executiu i, concretament, a proposta, tant el nomenament com la separació del Conseller d'Economia i Finances. Aleshores, nosaltres coneixem o trobem molt lògic que la junta de govern, evidentment, conegui la gestió del Director General i n'emeti una opinió, tantes opinions com vulgui, sobre la seva conducta. Ara, aquesta precisió que pretén l'esmena número 12, que ara ens ocupa, no sols de conèixer, sinó que hi afegeix «i aprovar» ens podria plantejar alguns problemes de manca d'instrumentació posterior. Perquè, què passa si la junta de govern no aprova la gestió del director general? Aleshores jo voldria fugir aquí de plantejaments tremendistes com semblava apuntar una mica el senyor Santiburcio fent referències al Banc d'Espanya i altres organismes de la màxima autoritat, jo voldria dir que aquí no hi ha una gran diferenciació real entre el text del projecte i el text de l'esmena, perquè, en definitiva, jo diria que el director general no és una persona que està per damunt del bé i del mal, però tampoc és un esclau de la Conselleria o de la junta de govern.

Per tant, nosaltres entenem que és correcte el redactat parlant de conèixer i emetre'n opinió, perquè fins i tot per via de l'omissió pot estalviar a la Junta de Govern responsabilitats de vegades difícils d'adoptar, a través d'una aprovació formal, en relació amb determinades conductes del director general. I més, és evident, que amb un mínim d'habilitat opinions que emeti la junta de govern poden ser singularment destructives o crítiques envers el director general.

Per tant, la possible finalitat d'una fiscalització o un control, si més no ètic, de l'actuació del director general continua essent perfectament possible. Per tant, nosaltres per aquestes argumentacions ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena, per entendre que la possibilitat exercida freqüentment per la junta de govern d'emetre opinió sobre la gestió del director general és suficient, en aquest cas donat el marc de subordinació en la qual s'insereix aquesta institució.

Per tant, doncs, senyores i senyors Diputats, anunciem que votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies; gràcies, senyor President.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara, doncs, anem a posar a votació aquesta esmena a l'article 19, apartat 7.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 64 en contra i 6 abstencions.

No havent-hi més esmenes en aquest article, podríem passar ja a la votació del text del Dictamen.

Suposo que els Il·lustres senyors Diputats demanaran que l'apartat setè es voti a part, no? Molt bé, doncs de moment pas-sarem a la votació la totalitat menys l'apartat setè i després l'a-partat setè.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, amb excepció de l'apartat setè, que es posin drets.

Aquests apartats han estat aprovats per unanimitat dels presents.

I ara anem a posar a votació l'apartat setè del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquest apartat número 7 del text del Dictamen ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

L'article 20 no té cap esmena. Per tant, podem passar a la vo-tació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquest article del text del Dicta-men, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'article número 20 del text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem a l'article 21, que té una esmena, número 13, del Grup Socialista de la Cambra, de supressió. L'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): Senyor President, per anunciar que retirem aquestes esmenes, la 13 i la 14.

El Sr. PRESIDENT: 13 i 14 retirades. Moltes gràcies. Per tant, ara podríem votar els articles 21 i 22 conjuntament. Hi ha cap dificultat? Bé, els qui estiguin a favor del text del Dictamen en aquests articles 21 i 22, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquests dos articles han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Ara, a l'article 23 hi ha una esmena, esmena número 15, de l'Honorable senyor Folchi, del Grup Popular. És de modificació.

L'Honorable senyor Folchi té la paraula per defensar-la.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i seny-ors Diputats, aquesta esmena es podria reduir a una sola pre-gunta. Qui ha de designar el Director General de l'Institut Català de Finances? I aquesta pregunta, a la vegada, ens con-duiria a una de segona, que és què volem que sigui, realment, aquest Institut Català de Finances? Tenim, de fet, dues refe-rències per pronunciar-nos sobre aquesta qüestió. La primera és el discurs que ha fet el senyor Conseller quan es presentava el Projecte i la segona el mateix text del Projecte encara.

El text del Projecte dona a aquest Institut Català de Finances

funcions de direcció financera molt importants: algunes que en l'àmbit de l'Administració central pertoqueu i corresponen al Banc d'Espanya —per exemple, la de concedir bestretes de tre-soreria a la Generalitat—; algunes que són pròpies de l'Institut del Crèdit Oficial, com és tota la política d'avalis o prendre parti-cipació en entitats financeres de Catalunya; algunes, com la d'inspecció financera sobre entitats d'aquesta naturalesa a Ca-talunya, que tenen també una gran importància, i és per raó d'aquesta importància que nosaltres atribuïm a l'entitat, que hem proposat tota una sèrie d'esmenes destinades a reforçar la professionalitat i la independència de criteris dels òrgans re-ctors de l'Institut. Em plau dir que una bona part d'aquestes es-menes han estat acceptades en la Comissió i figuren avui incor-porades al text que se sotmet a la consideració de la Cambra; al-gunes no. Una de les que no han estat acceptades és aquesta que fa referència a qui designa el Director de l'Institut.

Nosaltres proposem que sigui designat pel Ple del Parlament i som conscients que és un sistema absolutament excepcional, però creiem també que aquesta excepcionalitat es correspon amb la natura i les funcions de l'ens. Nosaltres pensem que si es vol assegurar la independència respecte de l'Executiu de l'Institut Català de Finances, l'única manera d'arribar a aquesta seguretat és que el seu Director sigui designat directament pel Parlament de Catalunya i no pel Consell Executiu de la Generalitat.

En cas contrari —i ho dic per referir-me a la redacció inicial del Projecte—, resultarà que el Consell Executiu de la Genera-litat designa el Director, designa la majoria, bé, tots els mem-bres de la Junta, segons deia el Projecte inicial, els dona in-struccions, i, a més de donar-los instruccions els dona bestretes de tresoreria. D'on resultava, en la redacció inicial, que el Con-sell Executiu de la Generalitat s'autoconcedia bestretes de tre-soreria. Bé, això, és en part corregit, en part. Ens queda o ens pot quedar el dubte si pel sistema de designacions i tot i que bona part de les garanties per a la separació dels càrrecs direc-tius han estat canviades, i al meu entendre s'ha arribat a una formulació correcta, ens pot quedar el dubte de si el Director d'aquest Institut tindrà la suficient independència davant l'E-xecutiu i és per raó de tot això, que demanaem el vot favorable per aquesta esmena i que, en definitiva, el seu Director sigui designat pel Ple d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat, senyor Escudé, té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i seny-ors Diputats, l'Honorable senyor Folchi ens ha donat una pila d'argumentacions, però jo voldria tornar al que és pròpiament el text de l'esmena, perquè, com ell ha dit, és cert, en el trans-curs de l'elaboració del Dictamen de la Comissió, el nostre Grup, i en general la totalitat dels Grups, vàrem recollir una bona pila de suggeriments del Grup Popular, i, per tant, algu-nes —o totes, jo diria— d'aquestes crítiques que adreçava ara aquí el senyor Folchi, en tot cas les podia haver adreçat al text primitiu, no al d'ara, que soluciona aquest tema.

Per tant, en definitiva, la qüestió és —com bé plantejava ell— la pregunta: qui designa el Director General? Aleshores, nosaltres, en el curs de l'elaboració del Dictamen, vam mante-nir el text del Projecte en el sentit —com veuen que diu l'apar-tat primer de l'article 23— que el Director General és nomenat

i separat pel Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances, i no com pretén l'esmena, que sigui precisament el Parlament.

Aleshores, a nosaltres ens sembla que aquesta mecànica de nomenament i separació és òbvia, és evident, perquè si vostès llegeixen l'apartat segon de l'article primer de la Llei, que no ha estat objecte d'esmenes i que ja està aprovat a hores d'ara, doncs, precisament, determina que aquest organisme de tipus financer autònom està adscrit al Departament d'Economia i Finances.

Aleshores, si vostès van repassant el text de la Llei veuran que a molts llocs —i aquesta és precisament una de les crítiques que em sembla recordar que ens feia el senyor Folchi— que hi ha, no diré una discrecionalitat, però sí una possibilitat constant que el Consell Executiu delegui atribucions seves a l'Institut Català de Finances. Concretament, a tall d'exemple, recordaran vostès que fa pocs minuts hem aprovat una esmena socialista, la número 9 de l'ordenació actual, 26 originària, que precisament deia això: que l'Institut Català de Finances pot desenvolupar qualsevol altra entitat financera que li encomani el Consell Executiu. Aleshores si el que fa en tot cas l'Institut Català de Finances és aplicar, desplegar, gestionar competències del Consell Executiu, ens sembla obvi que qui nomeni i qui separi sigui el Consell Executiu i no el poder legislatiu, que, evidentment, és molt per damunt, però que té una altra àrea de competències concretes, la de la legislació, i no de l'execució.

Per aquests motius, nosaltres ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena, i votarem en contra.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, ara podem passar a la votació d'aquesta esmena de l'Honorable senyor Folchi, del Grup Popular.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

Ara, vénen els articles 24 i 25..., ah, perdó, ara hem de votar el text del Dictamen. El text del Dictamen, algú vol que sigui separatament el primer punt dels altres? *(Pausa.)* Bé, doncs, anem a votar el text del Dictamen en el seu apartat 1.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per al seu apartat 1, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra, tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen, en aquest apartat número 1, ha estat aprovat per 96 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Ara anem a votar els apartats 2 i 3, amb els diferents apartats de les lletres a) i b) en conjunt, i els qui hi estiguin a favor, doncs, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquests dos punts, 2 i 3 del Dictamen, de l'article 23, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

I ara vénen els articles 24 i 25, que no tenen cap esmena, per tant, podem sotmetre'ls conjuntament, suposo, a la votació,

amb el seu text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquests dos articles del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui votin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Queden aprovats aquests dos articles per unanimitat dels presents.

A l'article 26, hi ha una esmena, número 16, del Grup Socialista, i és de modificació.

L'Illustre Diputat senyor Santiburcio té la paraula per defensar-la.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'article 26 regula el règim d'incompatibilitats del Director General, el Subdirector General i els Vocals de la Junta de Govern, i estableix, segons el text del Projecte, que aquest règim serà l'establert per la legislació sobre la banca oficial.

Nosaltres plantejem una esmena que no digui: «la legislació sobre la banca oficial», sinó que digui: «sobre la legislació vigent».

És evident que és una esmena òbvia, que del punt de vista jurídic i tècnic seria lògica, però sembla que per part del Govern solament es vol aplicar el règim d'incompatibilitats de la legislació de la banca oficial, i, per tant, sostreure's a qualsevol legislació de sistema d'incompatibilitats que es pugui crear per part del Parlament, tant sigui a nivell de funcionaris, a nivell de càrrecs públics, etcètera.

Per tant, si aquesta és la voluntat de si nosaltres creem una llei, per exemple, de la funció pública, una llei que regulés el sistema d'incompatibilitats a nivell de càrrecs públics, és evident que aquests càrrecs es veurien afectats; per tant, no es pot dir solament legislació de la banca oficial, perquè, evidentment, una llei de la funció pública no crec que sigui una llei de la banca oficial.

Per tant, és una esmena que espero que la majoria parlamentària l'aprovi, perquè, evidentment, si no l'aprovés s'estaria donant a entendre a la Cambra que el que no es vol és aplicar el sistema d'incompatibilitats que hi ha a tot arreu, i que hi ha en el conjunt de la legislació vigent.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra? *(El Sr. Escudé demana per parlar.)* Illustre Diputat senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ *(de l'escó estant)*: President, sí, és per anunciar que el torn en contra que tenia previst, atesa l'argumentació que ens ha donat ara mateix el senyor Santiburcio, ens fa variar el criteri, en aspectes que potser primer no havíem copsat, i no ens oposarem a aquesta adopció de l'esmena, i votarem a favor.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. *(Remor de veus.)* Bé, doncs, ara, anem a posar a votació aquesta esmena del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

L'esmena número 16, del Grup Socialista a l'article 26, ha estat aprovada per unanimitat dels presents. Queda incorporada, doncs, al text del Dictamen.

I, ara, anem a votar el text del Dictamen en el seu conjunt, però, naturalment, tenint en compte que aquesta esmena ja ha estat aprovada.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi votin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text d'aquest article, inclosa l'esmena, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 27 té dues esmenes, la número 17, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, de supressió, i la número 18, també de supressió, del Grup Socialista. Algú vol fer..., l'Honorable doctor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, per defensar aquesta esmena, i si se'm permet, o si no, en tot cas, donar per defensades amb el mateix torn la 56, la 59 i la 64, perquè encara que fan referència a articles diferents, vinculats després amb una disposició final quarta, per a nosaltres tenen tots ells la mateixa argumentació, una argumentació més aviat d'observadors, que no pas en aquest cas d'oposants al text del Dictamen.

Nosaltres, en mantenir aquestes esmenes en Comissió i ara en el Ple, l'única cosa que hem volgut assenyalar han estat dues coses. Per una banda, el recorregut més o menys turmentat i accidentat, el recorregut legislatiu i normatiu dels successius consells assessors, primer del crèdit, després assessor econòmic fiscal i financer, amb una llei paral·lela que no s'adeia amb aquesta, després la integració en aquesta llei, i, finalment, i en última instància, la mort de tot aquest camí legislatiu a mans de la disposició final quarta.

Constatat això, i constatat que, si s'aprova el Dictamen —com ho vol la majoria—, el Consell Assessor Econòmic Fiscal i Financer, de ser un consell assessor del Consell Executiu a través del Departament, passa a ser un consell assessor d'aquest Institut Català de Finances, nosaltres, constatat això, donem per defensades aquestes esmenes, deixant constància d'aquestes constatacions i afirmacions, i, a la vegada, anunciem que les retirarem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Santiburcio té la paraula per defensar la seva esmena.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, defensaré les esmenes 18, 20, 22, 25 i 26, és a dir, la supressió de la disposició final quarta. I comunico ja a la Presidència que no retiraré les esmenes.

Bé, aquest conjunt d'esmenes neixen per dues raons: una raó que és la història d'aquest Consell Assessor, que és una història de despropòsits, que és una història d'improvisació permanent, que és una història de no saber mai quin Consell Assessor i quin model de Consell Assessor es vol, i veuran vostès en la història, en la història d'aquests darrers sis mesos, com això és una realitat objectiva.

Abans del 29 de juny, que va ser presentat aquest Projecte de Llei al Parlament, que va entrar aprovat pel Consell Executiu, abans hi havia el Consell creat pel Conseller Trias, que era el Consell Assessor del Crèdit, que era aquest Consell en el qual es barrejaven les caixes i els bancs, i en què, a més, hi havia grans representants de la banca a nivell estatal, i que no tenien res a veure amb la història de Catalunya. Després, amb l'entrada d'aquest Projecte de Llei el 29 de juny d'aquest any es planteja, en el Projecte de Llei, la creació d'un Consell Assessor i la dissolució del Consell del Crèdit fins ara existent. És a dir, que es planteja un model en què el Conseller o la Consellera no té cap Consell Assessor, sinó que l'Institut Català de Finances tindrà un Consell Assessor que —un s'ho imagina— tindrà les funcions també d'assessorar el Conseller.

Després, el 2 d'agost, es publica un Decret firmat pel Presi-

dent de la Generalitat i, evidentment, aprovat pel Consell Executiu, en el qual s'estableix la creació d'un Consell Assessor econòmic fiscal i financer, i en el qual es deroga el Consell Assessor del Crèdit, és a dir, el Consell fins ara existent creat pel Conseller Trias. És evident que per la via d'un Decret es deroga un Consell Assessor, el qual es planteja derogar per la llei. És evident que si vostè, senyor Conseller, tenia la idea de crear aquest nou Consell, no hauria fet falta posar la Disposició final quarta, que deia: «Deroguem el Decret 111, amb el qual se suprimeix el Consell Assessor de Crèdit, i, per tant, es crea el nou Consell Assessor, que es diu "Consell Assessor Econòmic, Fiscal i Financer"». Si vostè tingués clara aquesta idea des del primer dia, no hi hauria posat aquest article i hauria fet el Decret.

Evidentment, quan fa aquest Decret, és perquè abans no tenia les idees clares. Però, segurament, la seva confusió arriba al sùmmum el mes d'octubre, quan vostès aproven una esmena, si no ho recordo malament, del Grup Popular, en el sentit que el Consell Assessor creat per vostè el mes d'agost es deroga i se suprimeix. Per tant, es crea un Consell Assessor el mes d'agost i el mes d'octubre desapareix, bé, avui desapareixerà, perquè, evidentment, per a això tenen majoria.

Per tant, veiem com al principi es planteja un model amb el qual es crea un simple Consell Assessor de l'Institut Català de Finances; després, el mes d'agost, es planteja: «no, en tindrem dos; un, per a l'Institut Català de Finances, i un altre per al Conseller», el Consell Econòmic, Fiscal i Financer, i, després, el mes d'octubre, es planteja un nou model; és a dir: «no, el Consell Econòmic, Fiscal i Financer no el tindrem, i en tindrem solament un, que serà el Consell Assessor de l'Institut Català de Finances», que és el darrer model.

Per tant, hem passat diferents etapes, en les quals mai s'ha tingut clar quin era el model de Consell Assessor que volia la Conselleria, o bé per a ella o bé per a l'Institut Català de Finances.

A mi no em preocupa solament la història d'aquest Consell Assessor, sinó que em preocupen també qüestions que no solament són de protocol, sinó que són, diríem, de caràcter institucional, i em preocupa el fet que un òrgan assessor de l'Institut Català de Finances, i que per tant assessorarà el Director General de l'Institut Català de Finances, sigui presidit pel Conseller d'Economia i Finances. Això és una barbaritat!, perquè que el Conseller vagi a assessorar un director general que ell proposa al Consell Executiu perquè el nomeni, això no té ni peus, ni cap, ni res.

I, a més, es crea un gabinet d'estudis com a suport d'aquest Consell Assessor; un gabinet d'estudis que és de l'Institut Català de Finances, però que no dona informes, que no treballa directament per al Director General o la Junta de Govern, sinó que treballa per al Consell Assessor. Un gabinet d'estudi en l'Institut Català de Finances que treballa per a un Consell Assessor i que no treballa per al Director General, això no té ni cap ni peus.

I ja per acabar, perquè en definitiva un té la sensació —i sobretot a partir que vaig llegir la primera vegada aquesta Llei— que el senyor Conseller, el senyor Cullell, mai havia llegit aquesta Llei; fonamentalment, o bé mai l'havia llegit, o bé ell pensava ser el Director General de l'Institut Català de Finances (*remor de veus*), perquè, evidentment, després de la quantitat

de competències que es donaven a l'Institut Català de Finances, no es comprenia res. És a dir, si el Projecte original que vostè va presentar a aquesta Cambra s'hagués aprovat sense les esmenes aprovades en Comissió i en Ple pel Grup Socialista, vostè seria el Director General de Pressupostos a partir d'avui, perquè, evidentment, es quedava sense res en competències en matèria de política financera, i es quedava únicament i exclusivament a nivell... I es quedava sense representativitat política de poder negociar davant el Banc d'Espanya, davant l'Administració central, etcètera. I, per tant, vostè es quedava únicament i exclusivament com a Director General de Pressupostos.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Santiburcio, amb tota cordialitat i respecte, jo no sé qui és que no s'ha llegit la Llei, jo no sé qui és que té les idees poc clares, perquè jo tinc la sort que he seguit el tema des de Ponència i, per tant, més o menys he entès tota l'explicació de consells i contraconsells que vostè ens explicava, però jo dubto que molts de les senyores i els senyors Diputats que potser segueixen el debat amb una orelleta una mica distreta hagin vist exactament que és el que vostè pretenia, perquè, a part d'aquesta esmena, diguem-ne, central, que és el tema del Consell Assessor, vostè ha barrejat conceptes de presidència del Consell Assessor, hi ha afegit temes del gabinet d'estudis, que potser sí que, tècnicament, té dret a intervenir-hi, perquè l'ordenació, que han fet els serveis del Parlament, d'esmenes, fa que vostès tinguin esmenes a cada un dels articles, però si no ho recordo malament, vostès presentaven una esmena en bloc a tot el Títol cinquè, perquè consideraven que estaven oposats a l'existència d'aquest Consell Assessor.

Jo intentaré explicar d'una manera breu, perquè em sembla que és un tema que no cal magnificar —també és un dels temes menors— aquesta qüestió dita «dels Consells Assessors». Per a mi la història és ben senzilla, ben clara i ben coherent. Què és el que hi ha hagut aquí? Senzillament, l'any 80 es va crear per decret, un decret publicat el 24 d'agost, un Consell Assessor del Crèdit.

Aleshores, a principis d'aquest any —perquè moltes de les senyores i dels senyors Diputats aquí presents també ho eren en la legislatura anterior i ho recordaran—, a principis d'enguany es va presentar aquest, o un projecte de llei similar, de creació de l'Institut Català de Finances, que, per un acord que s'explica en l'actual Dictamen de la Comissió, del mes de gener de 1984, que va decaure en cloure's la legislatura anterior. Aleshores, aquest text ha tornat a ser presentat en el mes de juny i, després d'una sèrie de vicissituds —entre elles el recurs al Dictamen del Consell Consultiu—, som a finals de desembre, arriba avui al Ple.

Per altra banda, hi havia una possibilitat que encara cautelament no podem descartar —tenim antecedents de lleis similars a aquestes que han experimentat aquest atac—, no podem descartar la possibilitat de demores encara més considerables pel possible recurs d'altres instàncies al Tribunal Constitucional. Bé, aleshores, aquest Projecte de Llei, què feia? Com que creava un Consell Consultiu, que és tot aquest Títol cinquè, amb una Disposició final quarta, com apuntava enmig de la

seva confusa explicació el senyor Santiburcio, precisament dissolia aquest Consell Assessor de l'any 80, per evitar la duplictat de Consells.

Ara, per tots aquests motius que explicava, de demores i dilatacions, en el mes d'agost, el 24 d'agost es publica un decret que crea un Consell Assessor Econòmic-fiscal i Financer, la Disposició final segona del qual derogava el Consell Assessor. Evidentment, s'havia de fer perquè era un decret immediatament operatiu, mentre la dissolució prevista en aquest Projecte de Llei no se sabia en aquell moment quan tindria virtualitat.

Aleshores, quan, després del laboriós treball parlamentari d'aquest Projecte de Llei, va arribar el moment en què la Ponència va estudiar el tema, ja es coneixia, ja existia aquest Decret, i aleshores entenc jo que, molt raonablement, vam acceptar una esmena en aquest sentit del Grup Popular suprimint aquesta referència al Consell de l'any 80, perquè estava derogat per un decret anterior, i vam derogar el de l'any 84 pel mateix raonament, per la necessitat d'agilitzar, per eficàcia, per simplicitat, per simplificar que existeixi un sol Consell Assessor del Departament d'Economia i Finances. Perquè, la veritat, si haig de ser sincer, estem acabant el debat d'aquest Projecte de Llei i jo encara no tinc una idea clara —potser del Grup comunista ja ho veig una mica més clar—, però, sobretot, del Grup Socialista no veig ben clar si el conjunt d'aquestes esmenes inicials i les actuals mantingudes, i els discursos que ens han fet, si el que es pretén és que la Conselleria d'Economia i Finances tingui tres Consells Assessors, dos Consells Assessors, un Consell Assessor o cap Consell Assessor, perquè hi ha actituds i votacions que indiquen, suggereixen una actitud o una altra. Per a nosaltres el tema és senzill: el Projecte de Llei preveu un Consell Assessor; aquest Consell Assessor té unes funcions àmplies, convenientes i correctes, i per raó de l'existència d'aquest Consell Assessor, se suprimeix, es dissol, en virtut d'aquesta Disposició final quarta l'únic Consell Assessor existent en aquest moment, dissolució que tindrà eficàcia quan entri en vigor aquest Consell Assessor creat ara per llei.

Per tant, per tots aquests motius, i sense voler entrar en altres tipus d'implicacions, nosaltres votarem en contra de la totalitat de totes aquestes esmenes; per tant, referendarem l'existència d'un únic Consell Assessor amb unes facultats àmplies i suficients com preveuen els articles 27 i següents, que hem definit en el Títol cinquè, d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara anem a votar les esmenes corresponents a l'article 27. Suposo que el Grup Socialista i Socialista Unificat no tenen inconvenient que fem la votació conjunta d'aquestes dues esmenes, que són idèntiques, eh?

Per tant, doncs, els qui estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Les dues esmenes han estat rebutjades per 34 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen. Suposo que el podem votar conjuntament.

Per tant, els qui siguin favorables al text del Dictamen en la seva totalitat de l'article 27, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen en aquest article ha estat aprovat per 72 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció.

Passem ara a les esmenes de l'article 28, que sembla que són decaigudes, si no hi ha cap objecció. (*L'I. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*) Sí?

El Sr. ESCUDÉ: Perdó, senyor President; l'article 29 jo crec que s'hauria de deixar per a una votació separada, que hi ha una esmena del senyor Folchi.

El Sr. PRESIDENT: No, no, jo parlo del 28! Del 29 encara s'ha de defensar l'esmena del senyor Folchi.

El 28, cal posar a votació les esmenes, creuen vostès? No, eh? Per tant, decaigudes. Aleshores, anem a votar el text del Dictamen de l'article 28, si no hi ha cap dificultat.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 28, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 72 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció.

Ara entrem a l'article 29, del qual falta defensar l'esmena número 23, de l'Honorable senyor Folchi, del Grup Popular, el qual té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Senyor President, senyores i senyors Diputats, després d'aquest debat, que posava en qüestió l'existència del Consell Assessor i del Gabinet d'Estudis Econòmics com a conjunt, la nostra esmena té una intencionalitat menor. És clar, nosaltres, acceptant l'existència del Consell Assessor, essent en bona part responsables de tots aquests mals que ens deien que patia el Projecte de Llei i creient també en la necessitat de l'existència del Gabinet d'Estudis Econòmics, l'únic que no podem acceptar, en principi, del Projecte de Llei, és el fet que el director d'aquest Gabinet sigui nomenat pel Conseller d'Economia i Finances. I no és pas per cap intenció de retallar-li aquesta vegada funcions al senyor Conseller; no és això el que ens mou a proposar aquesta esmena. És simplement per creure que el Gabinet d'Estudis Econòmics, tal com queda ara dissenyat pel Projecte de Llei, és un organisme al servei de l'Institut Català de Finances, incardinat a l'Institut Català de Finances, i que per tant, i com a conseqüència, el seu director hauria de ser designat pels òrgans directius del mateix Institut Català de Finances. Fer altra cosa, no direm que sigui contra llei o que tingui greus inconvenients, excepte en el pur terreny de la lògica jurídica, però també és bo de tant en tant acatar el manament de la lògica jurídica.

En conseqüència, i purament per un imperatiu de lògica, voldríem demanar el seu vot per aquesta esmena i, en conseqüència, admetre que el director del Gabinet d'Estudis sigui designat per la junta directiva de l'Institut i no pas pel Conseller d'Economia i Finances.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra el senyor...

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, potser és un excés de presumpció, però com que fins ara he fet tots els torns en contra jo voldria manifestar que, almenys per part meua, no hi haurà torn en contra, perquè aquesta argumentació que ens acaba de fer el senyor Folchi ens sembla molt vàlida i la votarem a favor.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, se sotmet a votació, de tota manera, aquesta esmena.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Ara, el text del Dictamen, tenint en compte que hi ha hagut aquesta modificació per l'aprovació d'aquesta esmena.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen, amb aquesta excepció que hem dit, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 72 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció.

A l'article 30 hi havia dues esmenes, que han estat ja debatudes. Per tant, podem passar a la votació d'aquestes esmenes..., o estan retirades o decaigudes? Què creuen vostès, estan decaigudes? (*Pausa.*) Sí? Bé, aleshores anem a votar el text del Dictamen.

Tenen inconvenient, tenint en compte que als articles 31 i 32 no hi ha esmenes, tenen inconvenient que es votin conjuntament els tres articles? (*Pausa.*) No ho volen. Bé, el 30 per un cantó i el 31 i 32 per l'altre.

Els qui estiguin a favor de l'article 30, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'article 30 del Dictamen ha estat aprovat per 72 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del Dictamen dels articles 31 i 32.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets. Perdó..., permetin-me un moment. Els sembla bé que votem també les Disposicions finals primera, segona i tercera? (*Pausa.*) Per tant, anem a votar els articles 31 i 32 i les Disposicions finals primera, segona i tercera.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos articles, 31 i 32, i les Disposicions finals primera, segona i tercera han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a la Disposició final quarta, a la qual hi ha una esmena del Grup Socialista de la Cambra, que, si no ho interpreto malament, està ja defensada. També s'ha fet el torn en contra. Per tant, anem a posar a votació aquesta esmena de la Disposició final quarta, número 26, del Grup Socialista.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

Anem a votar ara el text del Dictamen d'aquesta Disposició final quarta.

Els qui estiguin a favor d'aquesta Disposició final quarta, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen d'aquesta Disposició final ha estat aprovat per 68 vots a favor, 36 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a la Disposició final cinquena, en la qual hi ha una esmena..., retirada? Bé, moltes gràcies. Per tant, essent retirada podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor de la Disposició final cinquena en el text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen en aquesta Disposició final cinquena ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a les disposicions transitòries.

La primera no té esmenes, per tant, podríem votar el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen en la Disposició transitòria primera, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A la Disposició transitòria segona, apartat primer, hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. ESPASA: Es retira, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada, també? Bé, gràcies.

L'esmena que hi havia del Partit Socialista de l'apartat 2 d'aquest mateix article, es considera decaiguda? *(Pausa.)* Moltes gràcies. Aleshores podríem passar a votar ja el text del Dictamen d'aquesta Disposició transitòria segona.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Disposició segona, en els seus dos apartats, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

La Disposició transitòria tercera té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya i una altra del Grup Socialista. Totes dues són de supressió.

L'Honorable senyor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, molt breument, des de l'escó, ens sembla que aquesta Disposició transitòria tercera és absolutament sobrer i en coherència amb la retirada de les nostres esmenes mantenim però aquesta. En el moment que entri en vigor la Llei de l'Institut Català de Finances, òbviament entraran en vigor tots els seus articles, i ens sembla innecessari aquesta nova especificació pel que fa referència a la modificació dels articles 64 i 65 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Suposo que l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio vol fer ús de la paraula per a la defensa de la seva esmena.

El Sr. SANTIBURCIO *(de l'escó estant)*: Molt breu, senyor President. Aquesta Disposició transitòria tercera el que ve a dir és el següent: els articles 64 i 65 de la Llei de Finances entraran en vigor el dia que vulgui el Consell Executiu. És a dir, a mi em sembla correcte, que l'entrada en funcions de l'Institut, la decideixi el Consell Executiu mitjançant un decret. Això és obvi; que en posar en funcionament qualsevol organisme autònom a partir d'una llei, és lògic que es faci per decret, però no és lògic que es faci per decret l'entrada en vigor de dos articles de la Llei de Finances. Això no és lògic. Per tant, nosaltres plantejem la supressió d'aquesta Disposició transitòria tercera i, per tant, que entri en vigor vint dies després de la seva publicació al DOG. Punt.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies, senyor President. De l'escó estant, també. Bé, quant a l'esmena del Grup Socialista Unificat jo diria que no li sé veure massa el sentit d'aquest manteniment donada la retirada de l'esmena anterior, referida als articles 64 i 65; per tant, doncs, no hi ha cap dificultat, és coherent amb la retirada de l'anterior.

Quant al Grup Socialista, el que voldria dir és que nosaltres entenem correcta aquesta modificació d'aquests dos articles, que, com saben les senyores i els senyors Diputats, fan referència exclusivament a les operacions d'aval, que aquests dos articles concrets entrin en vigor —com diu la Disposició transitòria tercera— el dia a què es refereix la Disposició transitòria primera, que, com ens deia el senyor Santiburcio, és quan comencin les funcions de l'Institut Català de Finances. Si l'Institut Català de Finances es demora en la seva posada en marxa, és lògic que mentrestant no calgui modificar o no calgui tenir virtualitat la modificació dels articles 64 i 65 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya que fem en aquest Institut.

Per aquests motius, doncs, nosaltres ens oposarem a les dues esmenes i mantindrem el text del Dictamen.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, suposo que no hi ha cap inconvenient a votar conjuntament aquestes dues esmenes, eh? Senyors representants dels dos Grups esmenants, suposo que no hi ha cap inconvenient a votar-les conjuntament, eh? *(Pausa.)*

Els qui estiguin a favor de les dues esmenes, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 31 vots a favor, 63 en contra i 8 abstencions.

Ara cal tenir en compte que hem de votar, naturalment, el text del Dictamen d'aquesta Disposició transitòria tercera.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi voten en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tenim en compte ara que hi ha la transitòria quarta, en la qual no hi havia cap esmena, i em diuen que ha estat retirada l'esmena de l'exposició de motius. Per tant, si no hi ha cap inconvenient, votariem conjuntament la transitòria quarta, l'exposició de motius i els títols. Hi ha cap inconvenient a fer una votació conjunta? *(Pausa.)* No? Doncs, aleshores, anem a votar.

Els qui estiguin a favor d'aquest conjunt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Bé, aquest conjunt, doncs, de transitòria quarta, exposició de motius i títols ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Hem acabat ja, amb aquesta votació; dono les gràcies als senyors Diputats per la seva activitat i per la seva flexibilitat en l'aprovació, i ara, doncs, podem donar cinc minuts d'explicació de vot a cada un dels Grups.

Qui vol fer ús d'aquests cinc minuts per a explicació de vot? El Diputat senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO: Molt breument, senyor President.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre

Grup vol dir, en primer lloc, que aquesta és una llei que ha arribat tard a aquest Parlament, és una llei que és el principal instrument en política financera que té la Generalitat i, per tant, hauria de ser no una llei que arribi l'any 84, sinó que aquesta Llei hauria d'estar aprovada com una de les primeres lleis de l'etapa estatutària. És evident que és una llei que va ser la darrera llei de la darrera legislatura, i que, per tant, s'aprova amb quatre anys de retard sobre les necessitats previstes quant a la creació d'un instrument fonamental per al desenvolupament de les competències en matèria de política financera.

Aquest Institut Català de Finances és un instrument que el nostre Grup ha plantejat en totes les campanyes electorals, que estava en el nostre programa electoral, i, per tant, és per això que hem treballat en aquesta línia de donar suport a la creació d'aquest Institut; ara bé, amb una filosofia totalment distinta de la que plantejava el Projecte de Llei. El Projecte de Llei no era únicament i exclusivament un institut de crèdit, no era únicament i exclusivament l'Institut Català de Finances, sinó que es volia crear, a través d'aquest Institut, una mena de Banc d'Espanya en petit, una mena d'INI en petit, i es volia fer de conseller, a la vegada, és a dir, aquest Institut Català de Finances absorbiria una gran quantitat de competències, de forma que, com he dit abans, la Conselleria d'Economia i Finances hauria quedat reduïda, únicament i exclusivament, a la Direcció General de Pressupostos. És evident que aquesta no és la filosofia que nosaltres hem compartit, i que les nostres esmenes, que en varem presentar vint-i-dues al Projecte de Llei, de les quals n'han estat aprovades deu, han variat la filosofia d'aquest Projecte de Llei, en el sentit de reduir-lo al seu àmbit competencial, i deixar-lo, fonamentalment, com un institut de crèdit de caràcter oficial, de caràcter públic, i dependent de la Conselleria d'Economia i Finances.

És per això que nosaltres creiem que aquest instrument és un instrument fonamental dintre del que són els tres eixos competencials que té la Conselleria, és a dir, política pressupostària, política financera, planificació econòmica, la qual, la darrera, no vol, segur, el senyor Escudé; és així perquè no volen planificar res, a pesar que contradiu segurament les accions dites en aquesta tribuna pel senyor Culler, en el sentit de dir: «Presentaré un programa quadriennal d'inversions», que mai no veurem, i que encara no hem vist, i que, per tant, no hi ha un ànim de caràcter de planificació econòmica i, per tant, han quedat reduïdes, *de facto*, únicament i exclusivament, a dos dels nivells de les competències en matèria de caràcter econòmic.

Per tant, per a nosaltres aquesta és una llei important, des del punt de vista del desenvolupament de les competències en matèria econòmica, és una llei que ha arribat tard, però nosaltres creiem que serà un bon instrument, que evitarà, fonamentalment, la politització que s'ha donat els darrers anys, sobretot, en tota aquesta política de concessió d'aval, en tota aquesta política impresa a partir de la CARIC, i creiem bona la creació de l'Institut Català de Finances, que absorbeix aquestes competències de donar aval en el sentit d'intentar despolititzar i, per tant, establir criteris de tipus objectiu i de caràcter econòmic i no polític a l'hora de la concessió d'aval.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, com que jo, portat de la meua bona fe, considero que l'explicació de vot és això, explicar el propi vot, em sembla que és una mica bizantí aquestes corredisses, a veure qui parla el darrer, per intentar justificar els vots dels altres. Per tant, jo no tinc inconvenient a sortir en segon lloc a parlar per explicar quin ha estat el nostre vot.

Evidentment, no cal dir-ho, el nostre Grup està molt satisfet que, a la fi, hàgim pogut tirar endavant aquest organisme tan important, que intervé en aquests temes tan cabdals de regulació de la nostra economia.

Nosaltres no sabem si arriba tard, si arriba d'hora; creiem que, donades les circumstàncies, és un moment propici, i el que realment lamentariem és que es pogués retardar la seva aplicació per imponderables aliens, evidentment, a la nostra Cambra, i per això espero que tots els Grups faran el que estigui a la seva mà perquè pugui tirar endavant aquest ara nou creat Institut Català de Finances.

Després d'aquestes paraules de congratuació, que, diguem-ne, ja són gairebé trivials o obligatòries, jo voldria potser aprofitar ara aquesta explicació de vot per donar compte del que ha estat el nostre vot al llarg de l'elaboració d'aquest Dictamen, perquè diria que aquest Projecte de Llei, el que avui, ara, en aquests moments, ja és Llei, ha tingut una tramitació o un tractament un xic poc habitual en aquest Parlament, en el sentit que, normalment, en Ponència i en Comissió, els Grups acosten posicions més aviat en temes no diré secundaris, però sí temes menors, i els grans eixos de debat són els temes de més profunditat, i que difícilment hi ha un acord, o que hi ha un acord una mica a corre-cuita en el moment del Ple. Aquí tinc la satisfacció de dir que ha estat gairebé a la inversa: els grans temes —si grans temes hi havia, perquè realment hi havia un consens en la necessitat de crear aquest organisme—, si grans temes hi havia de discrepància entre els diversos Grups, i això s'ha traduït en les esmenes —concretament, setanta-nou esmenes—, era en una sèrie de qüestions de contingut, d'organització marc de l'Institut, i en tots aquests temes, o en la immensa major part d'aquests temes, es va arribar a acord a través de recomanacions dels ponents, als quals felicito per la seva col·laboració i pel seu ajut, que, almenys a mi, m'han donat en la formulació d'aquest Dictamen, i, per tant, doncs, han arribat al Ple, no diré temes menors —hi ha aquesta esmena de la planificació, d'Esquerra Republicana, que ja he dit que era important; alguna altra potser també—, però realment diria jo que a nivell de Ple han arribat uns temes poc conflictius. El nostre paper a nivell de Ponència i a nivell de Comissió ha estat recollir tot allò que venia a enriquir o a millorar, per què no dir-ho, en alguns aspectes... —jo recordo una sèrie d'esmenes del Grup Popular i del Grup Socialista; evidentment, també, d'Esquerra Republicana i del Partit Socialista Unificat, potser amb menor intensitat, perquè també tenien menys esmenes—, però jo crec que entre tots hem aconseguit, malgrat aquestes trenta-dues esmenes que formalment han arribat al Ple, un grau de confluència notable, i això és el que jo voldria fer ressaltar per damunt de tot.

I per això, doncs, agraïm el treball cordial i amable de tots els ponents en aquesta Comissió, i, doncs, una vegada més, dono les gràcies als Grups parlamentaris pel suport massiu en els temes bàsics de l'Institut, i que poguéssim en el futur fer una

aplicació immediata d'aquest Institut, que pugui funcionar... —aquestes esmenes finals que hem debatut, de la diferència entre l'entrada en vigor i la posada en marxa de l'Institut—, que no hi hagi solució de continuïtat, que puguin ser en un sol instant, en un sol moment, com a prova que aquest Institut pot posar en marxa immediatament les seves funcions, sense necessitat de demores per motius extraparlamentaris.

I sí que voldria, per acabar, explicar per què hem canviat, una de les poques vegades que hem canviat el nostre sentit de vot, i que he dit que era gràcies a l'explicació que ens feia el Portaveu socialista, i això era perquè, de les seves paraules es desprenia que el nostre temor desapareixia en el sentit que aquestes persones afectades per les incompatibilitats no són funcionaris públics i, per tant, no els afectava l'argumentació en contra que havia fet el senyor Santiburcio.

En definitiva, això és tot el que podríem dir, i, per tant, una vegada més, dono les gràcies a tots els Grups per la col·laboració i per la votació favorable a tots els aspectes importants de la Llei, i, per tant, doncs, que una vegada més puguem tenir a Catalunya un nou organisme que continuï aquesta tasca d'institucionalització, de posada en marxa dels nostres —en aquest cas també, concret— organismes d'autogovern.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable doctor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, també breument. Abans, el senyor Escudé, en la rèplica a una de les esmenes, ha qualificat totes les altres de «vol rasant», tot elevat el vol d'una determinada esmena a la qual nosaltres, naturalment, no volem negar la seva alçada i la seva profunditat, però, fent un joc de paraules, jo li podria dir que, potser, des del nostre punt de vista, més global, no tant en funció del que s'expressa en funció de les esmenes presentades, el que potser ha estat una mica «gallinaci» ha estat aquesta mateixa Llei, quant al seu abast i la seva ambició. El senyor Santiburcio ha dit que aquest Projecte arribava tard; nosaltres estem d'acord amb aquesta afirmació. Creiem que arriba tard, que hauria hagut d'haver arribat en l'anterior legislatura, i nosaltres també volem dir que creiem que és un Projecte insuficient. És un Projecte al qual hem donat suport, que ens congratulem que l'haguem aprovat amb el grau de consens que s'ha aprovat, però no per això volem silenciar que nosaltres el considerem insuficient per les coses que calen fer, que caldria fer, en l'eix financer de crèdit oficial, des de Catalunya, per ajudar la revitalització de l'economia catalana i, a través de l'economia catalana, un nou impuls en la recuperació de llocs de treball i tot un seguit d'altres qüestions.

Creiem que haver creat un institut de crèdit de caràcter oficial és positiu, ho repeteixo, però és insuficient. Nosaltres també teníem, en les nostres propostes programàtiques, tant per a la primera com per a la segona legislatura, aquest Projecte, però, evidentment, molt més ambiciós en el sentit de crear no només un institut de crèdit de caràcter oficial, sinó, com dèiem en una de les nostres propostes de mesures concretes, proposar una llei de creació de l'institut català del crèdit, base d'una banca comercial pública i catalana. Aquesta hauria estat, si s'hagués pogut aconseguir, la nostra proposta; per això, en funció d'això, en funció d'aquesta proposta programàtica, és a

dir, que calia avançar —i no ho diem ara, ho vam dir en moments de diverses i diferents crisis bancàries a Catalunya—, que calia avançar en la línia de crear un institut que pogués agafar i transformar el que eren crisis bancàries en banca pública catalana, banca comercial pública catalana, és des d'aquesta perspectiva, recordant el que han estat posicions del PSUC, que diem que aquest Projecte de Llei, tot i que li hem donat suport, el creiem insuficient. Entre parèntesis podríem dir que a aquesta banca pública catalana, el nom que millor li escauria, evidentment, seria el de banca pública catalana.

Després de fer aquestes constatacions, a nosaltres només ens queda congratular-nos d'aquest insuficient pas endavant en la línia d'augmentar la capacitat financera de la Generalitat, recordar i constatar que tota llei té possibles usos alternatius i que, fins i tot, aquesta insuficient Llei no seria, de segur que no seria igualment utilitzada segons quina fos la correlació de forces que es fes en el Govern, que ens temem que serà encara, tot i la seva insuficiència, poc utilitzada i poc agosaradament utilitzada, però tot això no ens ha impedit, com s'ha vist al llarg del treball de la Ponència, de Comissió i en el Ple, de donar suport a aquesta proposta, repeteixo, que, tot i saludant-la positivament, creiem encara insuficient.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Diputat senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, molt breument per explicar el sentit del vot del nostre Grup. El nostre Grup fa una valoració positiva i suficient d'aquest Projecte de Llei. Considerem que el text que acabem d'aprovar, la Llei que acabem de sancionar, s'adequa absolutament a la Constitució i a l'Estatut, per la qual cosa no ens ha sorprès el Dictamen del Consell Consultiu de la Generalitat confirmant el caràcter constitucional i estatutari del Projecte. Estem convençuts que, per tant, serà un instrument important a l'hora d'exercir competències atorgades a la Generalitat per l'Estatut, i no amaguem també que el sentit globalment positiu del nostre vot —excepte quatre apartats concrets de quatre articles, hem votat a favor a tot el conjunt de la Llei— respon també a un fet que ja ha estat remarcat tant pel senyor Escudé com pel Diputat senyor Santiburcio en les seves intervencions, i és el fet que el treball en Ponència i el treball en Comissió ha resultat, en aquesta Llei, especialment positiu i important. En concret, vint-i-tres dels seus trenta-dos articles han quedat modificats. Jo penso que, sincerament, es podien millorar, pel pas per Ponència i per Comissió, dues de les seves disposicions finals i una de les disposicions transitòries.

Pel que fa al Grup Parlamentari Popular, havíem presentat un total de trenta-sis esmenes, fins al moment d'arribar a aquest Ple, trenta havien estat acceptades per via directa o transaccional; en sortir d'aquest Ple podríem fer pujar el compte a trenta-una i mitja, en funció de les votacions produïdes en la Cambra. Bé, penso, sincerament, que tant des del punt de vista de la construcció d'una eina tècnica amb una alta capacitat de gestió, professional i amb suficient independència respecte a l'executiu —malgrat el que s'hagi pogut comentar en relació amb un article concret—, en el conjunt de la Llei em sembla que l'entitat respon, dona suficients garanties i permet contemplar el seu futur amb optimisme. Per això, tornem a dir, el sentit del nostre vot ha estat globalment positiu i no ens resta més que desitjar tota mena d'èxits a aquesta nova entitat

de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Torres té la paraula.

El Sr. TORRES: Gràcies, senyor President. Seguint la nostra línia de conducta de col·laboració participativa en tots els projectes de llei, hem intervingut en les millores d'aquest Projecte de Llei ja a nivell de Comissió. Vàrem tenir la sort d'aconseguir alguna millora important; n'assenyalaré alguna: una a l'article 4, on la nostra esmena tendia a relacionar, o millor dit a lligar, les operacions creditícies amb persones físiques o amb entitats privades, que s'hauran de sotmetre a les condicions establertes a l'article 11, article 11 que, com vostès recorden, és el veritable eix vertebrador d'aquest Projecte de Llei.

Una altra participació que considerem important del nostre Grup en la millora d'aquest text fa referència a l'article 12. En efecte, l'apartat 2 d'aquest article autoritza l'Institut a prendre participacions en entitats financeres públiques o privades sempre que no superin els seus recursos propis. L'apartat 2 només contemplava l'obligada autorització del Consell Executiu i nosaltres, fent honor a una tesi constant, vàrem demanar que s'introduís la deguda informació al Parlament i vàrem tenir la satisfacció de tenir un vot positiu. En canvi, aquesta tarda no hem tingut la sort de poder fer aprovar una esmena d'addició a l'apartat quart de l'article 11, esmena que han reconegut els diferents Grups parlamentaris que tenia, no diré una alta volada, però sí una intencionalitat política evident. Ho lamentem sincerament i pensem que la nostra voluntat, la voluntat que tots tenim de planificar l'economia catalana aviat serà una possibilitat, serà una realitat i no dubtem que el Consell Executiu farà els possibles per aprofitar-ho i per portar-ho a terme sempre i tan aviat com sigui possible.

Una darrera remarca ha estat la nostra abstenció a la disposició final quarta. En efecte, ja vàrem fer remarcar en els debats en Comissió que, tal com quedava redactada, aquesta disposició final deixava un buit evident, perquè en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei quedarà automàticament dissolt el Consell Assessor, Econòmic, Social i Financer sense que, de

moment, no hi hagi un organisme substitutiu. Pensem que aquest buit serà molt curt i que el Consell Executiu prendrà les disposicions oportunes perquè sigui al més limitat possible en el temps. En resum, ens felicitem, doncs, de l'aprovació d'aquesta Llei important, que, com han fet ressaltar els diferents representants dels Grups parlamentaris, ha donat acolliment a una quantitat important d'esmenes i de disposicions transaccionals que han millorat considerablement el text primitiu.

I voldriem dir també que és una llei que guanya batalles ja abans de néixer, perquè recordo que en el Projecte de Pressupost que començarem a debatre demà a l'articulat ja hi ha una referència concreta a l'Institut Català de Finances en el moment de precisar la política d'aval. En fi, felicitem-nos també en aquesta ocasió del treball del prestigiós Consell Consultiu, que va ser requerit per un Grup parlamentari per tal d'emetre un dictamen sobre la possible inconstitucionalitat d'aquest Projecte de Llei i vostès saben que el Dictamen del Consell Consultiu ha estat totalment satisfactori, en el sentit que les seves reserves eren absolutament mínimes i que, de tota manera, no haurien donat, segurament, cap possibilitat de recurs davant el Tribunal Constitucional. En resum, doncs, també ens felicitem de l'aprovació d'aquesta Llei, a la qual donem la nostra benvinguda.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Torres. Moltes gràcies a tots els senyors Diputats. Sembla que aquí hauriem de suspendre la sessió fins demà al matí a dos quarts de deu. Prego els Illustres membres d'aquesta Cambra que siguin molt puntuals, perquè, si no, no podríem començar, perquè tot seguit hi haurà votacions i no tindriem quòrum si no fossin aquí. Per altre cantó, convé que puguem despatxar amb una certa rapidesa el conjunt de l'ordre del dia del matí, perquè a la tarda ens espera una represa que serà, segurament, una mica fatigosa. Per tant, un descans entremig de la reunió del matí i la de la tarda és molt aconsellable. Per tant, se suspèn la sessió per reprendre-la demà a dos quarts de deu.

(Són les vuit i vuit minuts del vespre.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es recorda als subscriptors que el període de subscripció actual fineix el propvenent 31 de desembre i que per a continuar rebent les publicacions cal que la subscripció hagi estat renovada abans del pròxim període parlamentari, el 31 de gener de 1985.

Els preus de subscripció de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya a partir del pròxim període són els següents:

— Subscripció al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>	4.000 Pessetes
— Subscripció al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>	4.000 Pessetes
— Subscripció conjunta al <i>Butlletí</i> i al <i>Diari</i>	7.700 Pessetes

Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya